

Lần Xem Mắt Thứ 101 Của Hai Vị Alpha Tiên Sinh

Contents

Lần Xem Mắt Thứ 101 Của Hai Vị Alpha Tiên Sinh	1
1. Chương 1: Một Trăm Lần Xem Mắt Trước Của Hai Alpha	1
2. Chương 2: Lần Xem Mắt Thứ 101 Của Hai Vị Alpha	13
3. Chương 3: Phiên Ngoại – Liên Quan Đến Thiếu Hụt Khóa Sinh Lý	21
4. Chương 4: Phiên Ngoại – Em Là Alpha Của Anh	26

Lần Xem Mắt Thứ 101 Của Hai Vị Alpha Tiên Sinh

Giới thiệu

Thể loại: Đam mỹ, đoản văn, tương lai, ngọt sủng, song khiết, tình tế, ABO, cường cường, thanh mai trúc mã, duyên trời

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/lan-xem-mat-thu-101-cua-hai-vi-alpha-tien-sinh>

1. Chương 1: Một Trăm Lần Xem Mắt Trước Của Hai Alpha

ALPHA“Aiz...”

Ngồi trên bậc thang than thở chính là một ALPHA, vừa thở dài vừa không có hình tượng cõi móc gài.

Một người khác đứng bên cạnh anh, tuy rằng không nói gì, nhưng mày kiếm anh tuần đã cau lại, mi tâm đầy đặn nhú vài vết nhăn.

Xa xa thấy một màn như vậy, đội trưởng đội duy trì trật tự quyết định thật nhanh, xoay người một cái coi như cái gì cũng chưa thấy.

“Đội trưởng, bên kia có hai người, người đang ngồi, móc gài không gài, ngay cả quân hàm cũng không đeo.” Tiểu binh sĩ cảm phẫn nói.

Đội trưởng đội duy trì trật tự: “....”

“Đội trưởng, báo cáo, yêu cầu ra khỏi hàng.” Tiểu binh sĩ vừa mới lên cương vị được một ngày kính chào theo nghi thức quân đội.

Đội trưởng đội duy trì trật tự giật giật môi: “Sau này đừng hai vị kia liền đi đường vòng đi.”

Thật sự là thật muốn duy trì trật tự đến một đồng chuyện xấu, mà hắn chẳng dám đối mặt trực tiếp với hai vị lãnh đạo.

Nghĩ như vậy, lần trước đối chiến lưng còn đau.

“Đội trưởng, binh nhì của đội duy trì trật tự nguyên soái Hạ Quân.” Tiểu binh sĩ còn chưa chính thức tốt nghiệp cương trực nghiêm túc, kiên quyết quán triệt theo giáo dục của giáo viên: “Dù cho vừa mới thắng trận cũng phải cố kỵ mặt mũi quân nhân!”

Đội trưởng đội duy trì trật tự có hơi đau đầu, hẳn đã nói hẳn không thích dẫn dắt nhóc ranh mà. PHẢN KỊCH BẢN Bọn họ là bộ đội tác chiến tiên phong Liên Bang Đông Nam, mới vừa đánh thắng Hải tộc xâm chiếm, nhưng hai vị trên cầu thang không có một chút vui mừng. Vị đang ngồi phanh cổ áo cũng không thể thối bay tích tụ trong lòng anh, nghiêm mặt nói: “A Trạch, cậu nói tôi nên làm gì bây giờ.”

Ngay sau đó, Lục Minh lại bồi thêm một câu: “Tôi nghe cậu.”

Lệ Trạch tức trong bụng, nhịn không được đập anh một cước, thể lực cấp SSS làm Lục Minh lơ đãng không có chỗ trốn, thuận tay ôm chân Lệ Trạch, tiếng nói gắt quăng: “Lệ ca ca, con dâu nuôi từ bé của cậu sắp bị người ta bắt cóc.”

Lệ Trạch: “.....” Xin lỗi, hẳn có chút buồn nôn.

“Nói chuyện đằng hoàng.” Lệ Trạch trầm giọng nói.

Lục Minh không buông tay: “Cậu nói phương án trước đi.”

Lệ Trạch: “.....”

Yên lặng hai phút, Lệ Trạch nghiêm túc nói: “Tung tin giả, để Hải tộc tiến công lần nữa, chúng ta thừa thắng xông lên.”

Lục Minh ngửa đầu nhìn hẳn, ra vẻ kinh hoàng: “Tôi chưa bao giờ biết Lệ tướng quân lại gian trá giả dối như thế.”

Lệ Trạch nhú mày, xem những lời này là khen ngợi, nói tiếp: “Vậy cậu về đi xem mắt đi.”

“Tôi không cần!” Lục Minh liều mạng lắc đầu, lúc này hận không thể túm tóc kéo xuống: “Thật đáng sợ, quả thực chính là địa ngục, tôi tình nguyện quyết chiến với Hải tộc ba ngày ba đêm.”

“Báo cáo.” Binh sĩ báo cáo, tuy rằng không biết thân phận bọn họ, thể nhưng trực giác nói cho binh sĩ biết hai người kia rất mạnh, quay sang Lục Minh, nghiêm túc nói: “Mời ngài cài lại móc gài, còn nữa, trong quân đội không thể lồi lõm kéo kéo.”

Lục Minh: “.....” Anh cho rằng đội duy trì trật tự cũng không dám quẫn bọn họ.

Lệ Trạch nhin cười, đập một cước: “Mất mặt chưa?”

Lục Minh không chịu thiệt, quét chân tấn công lại Lệ Trạch.

“Báo cáo, không phải thời gian huấn luyện nghiêm cấm ẩu đả.”

Lệ Trạch: “.....” Kể đỡ hơi này ở đâu ra vậy?

Lục Minh sờ sờ cằm, chớp mắt, ngoắc tay: “Tiểu binh sĩ, cậu qua đây.”

Binh sĩ chớp mắt mấy cái, lỡ tai hơi đỏ.

Chợt nghe Lục Minh mong đợi hỏi: “Chúng tôi trái kỷ luật như vậy là phải bị giam hãm?”

Binh sĩ nhìn cặp mắt đào hoa của Lục Minh, mặt lại đỏ: “Lần đầu cảnh cáo, lần hai khiển trách, lần ba giam lại.”

Ánh mắt Lục Minh sáng lên: “A Trạch, chúng ta đánh nhau đi.”

Lệ Trạch không nói gì: “Xin hỏi Lục thiếu tướng, ở chỗ này, ai phê duyệt giam giữ chúng ta?”

“Chúng ta có thể phê duyệt cho nhau!” Lục Minh quả thật như phát hiện tân đại lục.

“Tiểu binh sĩ, trong quân quy, nghiêm trọng nhất là gì?”

Binh sĩ bắt đầu lục lại ký ức: “Quân nhân cưỡng bức Omega bình dân.”

Lệ Trạch: “.....”

Lục Minh: “.....”

Hai người bọn họ đều là lãnh đạm, thực sự không làm được, nếu không cũng không cần lưu lạc đến tình trạng này, nghĩ lại đều nhưc đầu.

Giữa lúc Lệ Trạch bắt đầu cởi nút khuy tay áo, nghĩ ý kiến của Lục Minh cũng không tệ, một ông lão râu bạc đi ra: “Hai vị thiếu tướng, nguyên soái phê cho hai vị được nghỉ.”

Binh sĩ cuối cùng cũng hiểu hai vị này là người lãnh đạo tối cao của quân đội.

Nghe nói trong quân đội đều là một bộ nghiêm túc, thế nhưng hai vị này là trường hợp đặc biệt, Lệ Trạch là chỉ huy hậu phương, Lục Minh là thống lĩnh tiền tuyến hai người sẽ căn cứ theo chiến dịch khác nhau là phân công ai là quan chỉ huy. Có người nói hai người lớn lên bên nhau từ nhỏ, cùng nhau đi lên một đường vô địch, cùng nhau vào sinh ra tử, cùng đặc cách tấn chức, ăn ý không thể so với bình thường.

Mà hai người được binh sĩ hâm mộ liếc mắt nhìn nhau, trăm miệng một lời: “Tiến sĩ, chúng ta muốn bị giam.”

Binh sĩ cẩn trọng báo cáo: “Báo cáo hai vị thiếu tướng, hiện tại hai người đã thuộc diện nghỉ ngơi...” Dưới cái nhìn chăm chăm của hai người, nuốt một ngụm nước bọt, kiên cường nói: “Đã không cần phải giam lại.”

“Tiểu binh sĩ, đến, chúng ta nói chuyện.” Lục Minh siết quả đấm, một đôi mắt hoa đào cực kỳ quyến rũ, thế nhưng binh sĩ lại cảm thấy lạnh lẽo cả người.

Lệ Trạch đau đầu nhéo nhéo ấn đường, quả nhiên vẫn là tránh không khỏi, không muốn nhìn Lục Minh mặt xấu hổ, túm cổ áo anh đi: “Binh nhì, về đơn vị.”

“Vâng, thiếu tướng.”

Lục Minh nghe binh sĩ như được buông tha, anh thở dài một hơi: “A Trạch, tôi nghĩ cậu còn uy nghiêm hơn tôi, lợi hại hơn tôi, cái gì đều mạnh hơn tôi.”

Lệ Trạch cười ‘Ha ha’ một tiếng: “Không cần giả vờ đáng thương, không cần suy nghĩ lấy lòng tôi, tự mình ứng phó với đối tượng hẹn hò đi.”

Quả nhiên, tinh thần lực kém nửa cấp, IQ liền kém theo, Lục Minh luôn bị Lệ Trạch phản kích bản lần thứ hai tổng kết. **TÍNH LÃNH ĐẠM** “Quá ền.”

“Âm thanh quá nhỏ, căn bản cái gì cũng nghe không rõ.”

Vừa về nhà còn chưa ngồi ầm, hai người đã bị tách ra kéo đi xem mắt tuyệt vọng nhìn nhau, một câu tổng kết cuộc xem mắt mới vừa xong.

Hai nhà thân nhau mấy đời, hơn nữa mẹ hai người là chị em tốt, dẫn đến tất cả mọi người đều nghĩ anh em tốt từ nhỏ làm gì cũng cùng nhau, đương nhiên ngay cả xem mắt đều phải sắp xếp chung.

“Tôi nghĩ chúng ta cứ tiếp tục như thế này, chỉ có thể ra ngoài khu trung ương tìm đối tượng.”

“Sao tôi cảm thấy cậu thật vui vẻ?” Lệ Trạch buồn cười nói.

“Cậu không vui sao?” Lục Minh thở dài: “Tại sao phải kết hôn, tình huống của hai chúng ta, bọn họ cũng không phải không biết.”

“Lục Minh, cậu rất bình thường.” Lệ Trạch không vui nói.

“Được rồi, chỉ là khứu giác hơi trì trệ thôi.” Thực sự Lục Minh cũng không để ý, cái khứu giác này của anh không phải nói về khứu giác thông thường, mà là hương vị đối với tuyến thể Omega phát ra, dường như anh không ngửi được, ngửi không được đương nhiên là không có khả năng bị dụ hoặc phát tình. “Tôi nghĩ không ngửi thấy còn tốt hơn sắc chết.” Nhớ tới trải nghiệm lúc bé, Lục Minh rùng mình một cái.

Lục Minh thức tỉnh rất sớm, hơn nữa khứu giác của anh cực kỳ mẫn cảm, lúc đó còn là đứa nhỏ, tuyến thể của thân thể cũng chưa trưởng thành, ngửi thấy tiết dục tố của Omega như lạc vào cửa hàng nước hoa, hắt xì lại hắt xì, sau này bởi vì một lần ngoài ý muốn biến thành đáng vẽ hiện tại.

Thế nhưng tự đáy lòng Lục Minh cảm tạ lần ngoài ý muốn này, nghĩ đến cảm giác khi còn bé, da gà đều muốn nổi lên.

“Có khoa trương như vậy không?”

Lục Minh liếc hần: Cậu đương nhiên được, làm sao có chuyện không nghĩ được.”

Lệ Trạch hắng giọng, lời này giống như hần là chướng ngại.

Nhiều năm ăn ý như vậy, chỉ cần một ánh mắt liền biết đối phương đang suy nghĩ gì, Lục Minh tiến tới chớp mắt: “Yên tâm, ai dám nói cậu không được, tôi giải thích giúp cậu.”

“Cút!” Lệ Trạch cảm giác mình đánh giá quá cao da mặt dày của Lục Minh.

“Lần xem mắt thất bại thứ 90.” Lục Minh vừa đi vừa thống kê số lần chiến bại của hai người.

“Không, là lần 91.” Lệ Trạch đứng trước cửa phòng mình, cười cười: “Người kia là loại cậu ghét nhất.”

Lục Minh phóng một nhãn đao qua: “Cậu cũng không khác gì tôi đâu.”

“Vây cũng chưa chắc, nói không chừng có một việc tôi có thể sớm hơn cậu đó.” Lệ Trạch đột nhiên muốn nhìn dáng vẻ giậm đến giờ chân của anh.

“Đừng có mơ.” Lục Minh hươ nắm đấm, ỷ vào thể lực bản thân cao hơn hần nửa cấp, uy hiếp nói: “Cẩn thận tôi đánh cậu.”

“Tôi chờ.” Lệ Trạch bình thản nói, chỉnh sửa y phục, tuy rằng không muốn xem mắt, nhưng đây là lễ nghi cơ bản nhất, hần đi vào căn phòng nhỏ. TIẾT DỤC TỔ Nơi này là khu trung ương bố trí chuyên môn để Alpha và Omega xem mắt, để phòng ngừa một số Omega sợ người lạ không dám ở chung với Alpha.

Tiểu thư ngồi đối diện Lục Minh, sắc mặt từ từ trở nên không vui, cuối cùng tức giận đá cửa bỏ đi.

Lục Minh mờ mịt nói: “Làm sao vậy?”

Người môi giới đồng tình nhìn Lục Minh, thương cảm cho thiếu tướng còn trẻ như vậy, ngay cả hương vị Omega sắp phát tình cũng nghĩ không ra. Lục Minh ngồi bất động, quả thực chính là đánh một cái tát vào mặt tiểu thư ngồi đối diện.

“Khụ.”

“Lục thiếu tướng, tôi nghe lệnh tôn nhắc qua khứu giác của ngài thiếu nhạy bén.” Người môi giới cố gắng nói năng uyển chuyển: “Ngài cũng biết Alpha và Omega xem mắt, đa phần đều dựa vào độ phù hợp của tiết dục tổ.” Đây là bản năng di truyền của bọn họ, mà thực nghiệm hiện nay chứng minh, dưới tình huống xem mắt, độ phù hợp tiết dục tổ hai bên càng cao, hôn nhân càng hạnh phúc. Mà độ phù hợp cao thấp, cũng chỉ có hai bên mới biết, nói một câu ngắn gọn chính là tính xung động muốn chiếm hữu.

“Cho nên...” Người môi giới lấy ra một tờ giấy: “Chúng ta tham khảo hình thức xem mắt của Beta, bố trí phương án cho ngài.” Lời là nói như vậy, nhưng thực ra cũng không phải thiết kế cho một mình Lục Minh, sát vách cũng có người đầy phiền muộn cùng áp dụng tờ giấy này.

“Câu hỏi kiểm tra?”

“Mời ngài viết cảm nhận về bạn đời lý tưởng.”

Lục Minh ừ một tiếng.

Tuổi: 29. Càng không chênh lệch về tuổi tác thì tốt hơn, không có sự lệch pha.

Chỉ là mục đầu tiên đã làm người môi giới sắp khóc: “Thiếu tướng, tình huống của ngài đặc biệt.”

Alpha năng lực càng cường đại, tuyến thể trưởng thành càng trễ, nhưng bây giờ đã không như trước đây Omega bị giam ở Bạch Tháp, Alpha cần phải trình đơn mới có thể nhìn thấy Omega.

Dưới sự vận động yêu đương tự do, dù không phát sinh bất cứ quan hệ nào, thân thể Alpha còn chưa phát dục hoàn toàn cũng bị tiết dục tổ của Omega dẫn dụ dẫn đến tuyến thể sớm thành thực. Bây giờ khoa học

kỹ thuật phát triển cũng sẽ không để lại di chứng cho loại tuyến thể sớm phát triển này, cho nên hiện nay đại đa số Alpha cũng không tồn tại tình huống trưởng thành tự nhiên.

A, ngoại trừ hai vị này.

Cũng chính là lý do vì sao cha mẹ của bọn họ gấp như vậy, báo cáo kiểm tra sức khỏe năm ngoái biểu hiện tuyến thể của hai vị thiếu tướng đã hoàn toàn thành thực. Nếu không kết hôn chẳng lẽ giữ lại mười năm mới sao?

“Kỳ trưởng thành của Omega đều là mười tám tuổi.” Người môi giới khổ sở nhấn mạnh, cho nên ngài mong muốn đối tượng 29 tuổi trên căn bản là không tồn tại.

Lục Minh bĩu môi, xóa dòng tuổi.

Chiều cao: 195. Chiều cao không chênh lệch với mình, tương đối dễ nói chuyện phiếm.

“Thiếu tướng...” Người môi giới đã bắt đầu phát run, ánh mắt sắc sảo nhìn Lục Minh, hần nhấm nhát nói: “Dù là Omega nam, chiều cao cũng ít khi vượt quá 180.” Kỳ thực mấy chữ này đều là hần nói quá, nhưng đây là do gen quyết định, thiếu tướng của tôi ơi, tri thức sinh lý của ngài học được đến tột cùng là đi nơi nào?!

Lục Minh hừ lạnh, xóa đi chiều cao.

“Vì sao không có cấp bậc thể lực và tinh thần lực?” Lục Minh khó hiểu hỏi.

Người môi giới: “....” Hần đã không muốn nói chuyện.

Lục Minh liên tưởng đến Omega anh đã gặp, cuối cùng đành thừa nhận, là anh làm khó dễ người khác.

Tiêu chuẩn chọn bạn đời? Cái này dễ viết — đầu óc tốt, cũng đủ thông minh, hai người phải có thể cùng tâm sự, phải hiểu nghề nghiệp của mình, phải có ăn ý... Cuối cùng, tóc đen mắt đen.

Người môi giới nhìn ở giữa bị Lục Minh gạch bỏ một câu — “Phải cùng tôi đánh bắt phân thắng bại.”. Khóe miệng không nhịn được co rút: “Thiếu tướng, ngài còn chưa điền giới tính và hương vị tiết dục tổ ưa thích.”

Giới tính sao? Lục Minh đột nhiên nhớ đến Lệ Trạch, cũng không biết hần sẽ điền nam hay nữ, hình như hai người rất ít khi thảo luận chuyện tình cảm, cũng đúng, hai người tính lãnh đạm có cái gì hay để thảo luận.

Tuy rằng con gái khá mạnh mai phiền phức, thế nhưng hình như mẹ thích con gái, vậy... Giới tính, nữ.

Ưa thích tiết dục tổ a... Người môi giới cũng hiểu cái này làm khó anh, vừa định nói không ghi cũng được, liền thấy Lục Minh lưu loát viết xuống ——

Bạc hà tuyết tùng. Hoàn mỹ.

Người môi giới: “....” Nữ Omega có tiết dục tổ là bạc hà tuyết tùng?! Có thể quá kích thích hay không?

Thế nhưng ngẩng đầu thấy thần sắc nghiêm túc của Lục Minh, lại cảm thấy anh thật đáng thương: “Thiếu tướng, hôm nay cứ như vậy đi. Có kết quả, ta sẽ báo cho ngài.”

“Được, làm phiền.” LỤC MINH MINH “Rất vui vẻ?” Lục Minh oán giận, anh đợi Lệ Trạch gần nửa giờ, oán thầm người này sẽ không thực sự chọn trúng chứ?

Lệ Trạch nhìn anh một cái, khóe miệng giật giật.

Trong lòng Lục Minh không thoải mái, dựa vào cái gì người kia chọn trúng còn anh thì không.

Lệ Trạch giải thích một câu: “Điền bằng biểu.”

“Tôi cũng điền.” Lục Minh hừ lạnh: “Nói kia, nữ Omega kia có phải là rất đẹp hay không?”

Lệ Trạch suy nghĩ một chút, lắc đầu: “Không chú ý.”

“Không chú ý mà cậu còn cao hứng như thế?!” Lục Minh bĩu môi, trong lòng liền dâng lên cơn lửa vô danh.

“Cậu biết tên cô ấy không?”

Đột nhiên Lục Minh có chút chua xót, ngay cả tên người ta cũng nhớ rõ.

Tâm tình tổn thương chít chít vẫn duy trì đến cửa nhà cả hai.

“Cùng tôi đánh một trận, xương muốn rỉ sét luôn rồi.” Dù sao hiện tại Lục Minh vô cùng hoài niệm những ngày tháng trong quân đội, ít ra không có xem mặt đáng ghét.

“Thật không muốn biết?” Lệ Trạch cười muốn hỏng.

“Không muốn!”

Lục Minh không muốn về nhà nghe mẹ lải nhải, liền tiện đường quay lại đến nhà Lệ Trạch, dù sao nhà khá lớn, có thể đánh một trận.

Lệ Trạch cam nguyện phụng bồi, cởi cúc áo, dù sao chờ hắn nói xong, không đánh cũng phải đánh.

“Cô ấy tên Lộ Manh Manh.”

Lục Minh: “.....” Cái... Cái gì?

“Minh Minh, đột nhiên tôi phát hiện tên của cậu thật đáng yêu.” Lệ Trạch còn thiếu đánh vỗ vỗ mặt Lục Minh.

Lục Minh nghiêng răng, tung một đấm, mẹ nó, đấm đùa giỡn mình. ẶN VẠ Đấm không phân được thắng bại, hai người để trần nửa thân trên ngã vào tatami, trò chuyện đến lúc mí mắt đều không nhấc lên nổi.

Chờ lúc tỉnh dậy, mặt trời đã xuống núi.

Lục Minh cọ cọ phía trước, khi mở mắt thì chính là ngũ quan phóng đại của Lệ Trạch, anh thấy màu mắt đen của Lệ Trạch rất đẹp, trắng đen rõ ràng, thoát nhìn liền đặc biệt có uy nghiêm, không giống mình... Còn đang cảm thán thì đã thấy thứ gì đó chọt chọt vào đùi mình, cúi đầu nhìn, khoe miệng nhin không được nhếch lên: “Lệ thiếu tướng, rất có tinh thần.”

Lệ Trạch vốn dĩ chờ dục hỏa rút đi, lại không ngờ có người táy máy, lúc này thật sự bị châm ngòi, hừ một tiếng, cong ngón tay búng về phía anh: “Cậu cũng không kém.”

Lục Minh gào một tiếng, che lại: “Đạn hỏng thì làm sao?”

Lệ Trạch vừa tỉnh ngủ, giọng còn hơi khàn: “Cậu là đến ăn vạ sao?”

Kết quả là thấy Lục Minh cực kỳ không biết xấu hổ kéo quần xuống kiểm tra: “... Đều đỏ.”

Lệ Trạch: “.....”

Lục Minh tiến gần, cặp mắt hoa đào cong cong: “Tôi cảm thấy tự mình làm không thoải mái như lúc cậu làm cho, vì đền lại tội ác của cậu...”

Lệ Trạch nhận mệnh duỗi tay, không chịu thua kém mà đặt tay Lục Minh lên lưng quần của hắn: “Ngoan, siêng năng làm việc.”

Lục Minh ngứa quen đường cũ mà cởi quần hắn, cùng huynh đệ Lệ Trạch chào hỏi.

Hai người xích lại càng gần hơn một chút, tuy rằng đã làm vô số lần, thế nhưng Lục Minh vẫn tò mò so sánh một chút: “Hình như không khác nhau lắm nha...”

Lệ Trạch không rõ vì sao còn có người vào thời điểm này nói nhiều như vậy, chỗ yếu hại bị người khác nắm trong tay, đánh nhau thì không thực tế, thế nhưng...

“Hừ...” Nghe Lục Minh không kịp phòng ngừa phát ra âm thanh rên rỉ, Lệ Trạch vừa lòng, động tác trên tay nhanh hơn.

*** **

Đều là nam nhân, đều là Alpha, hai người đều biết làm sao làm cho đối phương thoải mái hơn, thậm chí còn hỗ trợ vô số lần, kết quả chính là, Lục Minh đã biết đâu là chỗ mẫn cảm của Lệ Trạch.

Lục Minh nhìn con người Lệ Trạch, không giống như bình tĩnh thường ngày, lúc này con người đen nhánh nhiễm đầy hơi sương, lại có vẻ càng âm u, trong nháy mắt anh thậm chí nghĩ trong mắt Lệ Trạch đều là thâm tình, dường như mình là Omega của hắn...

“Ừm.” Lệ Trạch kêu lên một tiếng, Lục Minh mới ý thức được hình như mình làm đau hắn, đôi khi trong tình dục, đau đớn cũng là một loại kích thích, hô hấp Lệ Trạch cũng trở nên dồn dập.

“Kỳ thật hình như tôi lớn hơn một chút thì phải?” Lục Minh để hai ‘người’ đụng vào nhau, dẫn đến Lệ Trạch hít một ngụm khí lạnh, nghiêng răng nói: “... Cậu đo qua à?”

Chiều dài, đường kính, độ lớn.

Cũng chỉ có loại người nhàm chán như Lục Minh mới có thể so sánh loại số liệu này, nhưng Lệ Trạch đã thành thói quen, để anh âm ỉ còn không bằng để anh thỏa mãn. So với việc nói mình không dám đo chính là sợ Lục Minh, càng ở bên kia điều vô dương oai.

“Nói không chừng tôi lại trở mã đi?” Lục Minh da mặt rất dày, liếc Lệ Trạch một phen, cười híp mắt nói: “Tôi khá trắng, trắng lắm luôn.”

Lục Minh rất trắng, vì nguyên nhân di truyền nên có quay cuồng trên biển cả ngày cũng không đen bao nhiêu, ngay cả chỗ kia cũng là màu hồng hồng.

※※※

Lệ Trạch cười nhạt, tốc độ tay cũng nhanh hơn, thậm chí còn cúi người nằm sấp, hơi thở ẩm ướt thổi vào tai Lục Minh, trên tay nhẹ nhàng bắn ra, ngón chân Lục Minh cuộn lại, cặp mắt đào hoa xinh đẹp trong nháy mắt thất thần, con người trong suốt màu hổ phách hiện lên ảnh ngược thân ảnh Lệ Trạch.

Lệ Trạch khẽ cười nói: “Đúng là... Cậu khá nhanh.”

Hắn giơ tay lên ý bảo Lục Minh đã bị hắn tước vũ khí.

Lục Minh nào chịu nổi kích động, nhào tới thè rửa mối nhục xưa, bị thân thể trần như nhộng đè lên, Lệ Trạch cũng không chịu khống chế, cúi đầu muốn cắn cổ anh, dường như sắp cắn thì, trong đầu khôi phục một tia trấn tĩnh, đúng là điên rồi, chỗ đó là tuyến thể của Lục Minh...

Lục Minh vừa muốn có động tác, đã bị Lệ Trạch đẩy mạnh ra, nam nhân cắn răng, đường nét bén nhọn lúc này có vẻ hơi dữ tợn.

“A Trạch...” Lục Minh lẩm bẩm nói, mùi thuốc lá trên người Lệ Trạch rất dễ chịu, Lục Minh nhận không được tiến tới ngửi ngửi một cái, cảm giác trống rỗng trong lòng tựa hồ bị lấp đầy, cả người đều thả lỏng, lưỡi biếng.

“Hừ...” Cùng với tiếng Lệ Trạch rên rỉ, Lục Minh nhìn Lệ Trạch dùng tay vuốt lộng để trấn an mình, dịch thể hai người trộn lẫn một chỗ, Lục Minh da mặt dày vào lúc này lại không nhận được đồ bùng hai gò má: “Đồ điên...” **KHÔNG THỎA MÃN** Khi hai người đều trở lại bình thường, Lục Minh vươn tay đè nơi hơi gồ lên bên cổ, hiếu kỳ hỏi: “Đây là tuyến thể hả? Tại sao lại gồ lên?”

Lệ Trạch đánh rớt móng vuốt của Lục Minh, mắt híp lại, cũng học Lục Minh mà vươn tay đè nơi mình sắp cắn khi nãy: “Cậu cũng có.”

“Cho tôi cắn một cái có được không?” Lục Minh cười híp mắt thương lượng, nhìn qua rất ngon miệng, mặc dù mình ngửi không được, nhưng hương vị phỏng chừng rất mê người.

Lệ Trạch khép mắt, biết anh không có gan này, môi mỏng khẽ mở: “Được thôi, vậy cậu cũng cho tôi cắn một cái? Minh Minh.”

Lục Minh: “....”

...

“Được rồi, cậu cũng điền bảng biểu, cậu điền yêu thích cái gì?”

Lệ Trạch nhớ tới tờ giấy bảng biểu gạch xóa lung tung, rõ ràng không muốn nói về vấn đề này.

“Nói đi mà...” Lục Minh dựa sát: “Được rồi, cậu thích hương vị tiết dục tổ nào?” Lệ Trạch không giống anh, anh là không ngửi được tiết dục tổ của Omega, mà Lệ Trạch lại là ngửi được cũng không có phản ứng.

Lệ Trạch bị làm cho đau đầu, làm loại chuyện này xong chẳng lẽ không phải nên yên yên tĩnh tĩnh ngủ một giấc thoải mái sao? Vì sao tiểu tử này lại huyền não như thế.

Khóe miệng nhếch lên, nhịn không được liền nói ra lúc mình điên: “Hương vị cổ khô bị ánh mặt trời đốt cháy, ngọt ngào.”

Lục Minh sửng sốt, anh chỉ thuận miệng hỏi một chút, không ngờ Lệ Trạch lại trả lời tỉ mỉ như thế.

Một mỗi quay lưng lại: “À...”

Lệ Trạch không hiểu nhìn bóng lưng Lục Minh, đây là sao? Trong không khí lan tràn mùi cổ khô cũng khổ sở lắm.

“Đừng nói ngay cả tiết dục tổ của mình đều không ngửi được đi?”

Lục Minh hất tay chụp rút tay hắn: “Nhột, ngửi không được.”

Lệ Trạch ngẩn ra: “Vậy cậu điên cái gì?”

Đột nhiên Lục Minh không muốn nói, miễn cho người này đắc ý vênh váo, tuy rằng anh không ngửi được hương vị tiết dục tổ, thế nhưng hương vị đầu tiên làm anh thoải mái nhất chính là mùi thuốc lá trên người Lệ Trạch...

“Lục Minh? Minh Minh?”

“Đừng phiền tôi.”

Lệ Trạch đột nhiên có cảm giác như mình vừa dùng qua liền bị vứt bỏ, nói thầm: “Cậu còn thay đổi hơn Omega.”

Lục Minh hừ lạnh, vì tình huống của mình mà tìm được một lý do: “Không thỏa mãn.”

Lệ Trạch: “.....”KHÔNG VỪA MẮT“Con trai.” Cha của Lệ Trạch vẫy tay với hắn.

“Cha.”

“Con trai, gần đây có chọn được ai không?” Bố Lệ chậm rãi nói.

Lệ Trạch suy nghĩ đều không nhớ rõ tướng mạo đối tượng hẹn hò, lắc đầu.

“Mẹ con cho ta xem điều kiện tuyển chọn của con.”

“Alpha và Omega một khi động tâm sẽ bị tiết dục tổ hấp dẫn, đây là viết trong gen chúng ta, còn con...” Bố Lệ rất ít khi thảo luận vấn đề như vậy với con trai, cũng có chút xấu hổ: “Con có đối tượng rồi?” Nếu không làm sao có tiêu chuẩn cụ thể như vậy?

Lệ Trạch đột nhiên nhớ đến dáng vẻ Lục Minh, lắc đầu: “Chẳng qua là cảm thấy hương vị kia khá thoải mái thôi.” Mà ngoài thoải mái ra, Lệ Trạch không muốn tìm hiểu cái gì khác.

“Phải không?” Bố Lệ nghi ngờ nhìn hắn, sau đó liền nói cho hắn một bí mật: “Kỳ thật, trước khi ta gặp mẹ con, tình huống cũng không khác con lắm.”

Lệ Trạch mặt lạnh tanh, chỉ có lỗi tai hơi đỏ cho thấy hắn cũng không rõ chuyện này.

“Ông nội con cũng gần như thế.”

Lệ Trạch: “.....” Thì ra tính – lãnh – đậm là di truyền gia tộc.

“Đi chuẩn bị một lúc đi, hôm nay là gia yến, nhà chú Lục cũng sắp đến rồi.”

Lệ Trạch gật đầu, vừa muốn rời đi, đột nhiên dừng bước: “Cha và Chú Lục trước đây...”

“Chúng ta a, không khác con với Lục Minh lắm, cũng là anh em tốt từ nhỏ đến lớn.”

...

“Ăn đi, ngốc cái gì đấy?” Lục Minh dùng tay đẩy Lệ Trạch.

Lệ Trạch nhíu mày một cái, trong đầu hắn vẫn đang suy nghĩ lời nói lúc nãy của cha, trước khi cha gặp mẹ, tình huống cũng không khác mình lắm, quan hệ của cha với chú Lục cũng giống như giữa mình và Lục Minh...

Hắn nhìn hai Alpha trò chuyện vui vẻ ở đối diện, còn thường xuyên nhớ săn sóc cho Omega của mình.

Một màn này đã thấy từ nhỏ, sớm là chuyện bình thường, thế nhưng hiện tại thay thế mình và Lục Minh, đột nhiên thấy thế nào cũng không vừa mắt.

Hắn là Lục Minh, sau này cũng sẽ là như vậy phải không?

Hai vị phụ thân đang uống rượu không hện mà cùng hắt xì một cái ——

Bố Lệ: “Nhớ không, khi đó chúng ta còn cùng nhau tốc váy Omega.”

Bố Lục: “Mất mặt không?”

Bố Lệ: “Ta còn bày mưu tính kế cho cậu theo đuổi chị dâu của ta, mất mặt thế nào?”

Bố Lục: “....”

Hai vị mẫu thân Omega cảm thán, nếu không phải tướng mạo quá rõ ràng, hai người cũng hoài nghi Lệ Trạch và Lục Minh, năm đó nhất định là ôm nhầm rồi...CUỐI MỘT CÁI“Nguyên soái, ngày lành.”

“Ngày lành.”

“Hiện tại Hải tộc thường lui tới vùng duyên hải Đông Nam, ta và Lục Minh không thể trường kỳ rời khỏi nơi đóng quân...”

“Thiếu tướng!”

“Vâng.”

“Vì quan quân giải quyết vấn đề cá nhân, cũng là quán triệt phương châm của quân đội, người và Lục thiếu tướng an tâm nghỉ ngơi đi.”

Lệ Trạch nhìn màn ảnh dần tối đi, thở dài một hơi.

Kết quả còn có người không biết sống chết đu trên lưng hắn thổi hơi: “Cậu cũng không phải không biết hôn nhân hạnh phúc của nguyên soái, hận không thể đem tất cả thuộc hạ thành quyến thuộc, cười một cái, cậu không thích hợp thở dài.”

“Tôi thấy cậu thật sự rất hưởng thụ.” Lệ Trạch nghiêng đầu nhìn cằm Lục Minh đặt trên vai hắn, thấy thế nào cũng ngu xuẩn.

“Hưởng thụ cái rắm.” Lục Minh mở miệng: “Dù sao là nghỉ ngơi lại bảo chúng ta nhất định phải đi xem mắt, chúng ta ra ngoài chơi thế nào?”

Lệ Trạch nhíu mày, quyết định thu hồi lời lúc nãy, có đôi khi Lục Minh cũng không phải ngu xuẩn như vậy.THỐI QUENVề phần kết quả...

Lục Minh: “....”

Lệ Trạch: “....”

Lục Minh ôm cổ Lệ Trạch: “Bỏ đi, coi như bồi người nhà đi.”

Lệ Trạch đâu phải không nguyện ý bồi người nhà, thế nhưng...”

“Con trai, con xem Omega kia lớn lên thật đẹp.”

Hai vị mẫu thân là chị em tốt, không chỉ giúp đỡ con trai nhà mình tham khảo, còn giúp con trai đối phương tham khảo, lực công kích trực tiếp x2.

Phụ thân hai bên cũng không phải quá quẩn, bố Lệ nghĩ Lệ Trạch nhất định là có người trong lòng, bắt đầu tập trung lực chú ý trên tiểu nhi tử. Mà bố Lục ngoại trừ quan tâm tiểu nhi tử, còn quan tâm đến tiểu nữ Omega còn chưa có đối tượng.

Cuối cùng cũng đạt đến mục đích kỳ nghỉ, Lục Minh thay đổi trang phục xui lơ trên bờ cát, đào đào lỗ tai: “A Trạch, hiện tại lỗ tai tôi còn ong ong này.”

“Ngu xuẩn.”

“Ai ngu xuẩn? Lúc đầu cậu nói không sao sao?” Hai mẫu thân Omega đã khó đuổi đi rồi, em gái còn gia nhập vào, rõ ràng là ba Omega một máy quay phim.

“Thói quen.”

Lục Minh nháy mắt mấy cái, kính nể nhìn hấn: “Thiếu tướng đại nhân, cầu bí quyết!”

Lệ Trạch nhếch môi: “Đầu tiên, cậu phải gọi là Lục Minh hoi.”

Lục Minh ngẩn người hơn mười giây mới phản ứng được, nhào tới, hai người trong nháy mắt đánh nhau.

Nơi này không giống như nơi đóng quân của bọn họ, mặt cát quá mềm, Lệ Trạch không đứng vững liền té vào cát, Lục Minh thuận thế ghé vào người hấn, dương dương đắc ý: “Tôi thắng.”

Mồ hôi Lục Minh theo gò má anh nhỏ xuống ngực Lệ Trạch, Lệ Trạch nhắm mắt, thật là ngu xuẩn.

“Đứng lên.” Lệ Trạch thấy mặt trời quá gắt, đầu hấn rất choáng.

“Mới không cần.” Lục Minh cười hì hì nói: “Kêu một tiếng Lục ca ca, tôi sẽ bỏ qua cho cậu.”

“Lục, ca, ca.” Lệ Trạch nghiêng răng: “Cậu, đỉnh, đến, tôi.”

“Khụ.” Lục Minh ghé sát tai đồ bưng của hấn, còn có chút ủy khuất: “Cũng không phải một mình tôi sai, cậu cũng đỉnh đến tôi.”

Yết hầu Lệ Trạch trượt trượt, trán cũng thấm mồ hôi.

“Sao cậu lại đột nhiên ngưng ngừng?” Lục Minh nói thẳng, số lần hai người thẳng thắn với nhau đếm không hết.

Trán Lệ Trạch giật giật: “Lục thiếu tướng, tính cảnh giác của cậu quá kém, ngẩng đầu nhìn hướng đông bắc.”

Lục Minh ngẩng đầu lên, nhìn thấy sáu ánh mắt đồng loạt nhìn chằm chằm bọn họ, lão quân gia được mang theo còn vui cười hơn hử: “Tình cảm hai vị thiếu gia thật tốt.”

Lục Minh: “.....”KHÔNG TỊCH MỊCH“Cậu đi đâu?”

Lệ Trạch ở trên biển dùng ngón chân ôm lấy quần bơi Lục Minh, Lục Minh không dám cử động, lau mặt một cái, tiếng nói cũng có chút khàn: “Trừ hỏa.”

“Ở nơi này mà ngâm.” Lệ Trạch nói là làm, chính là không chịu buông cho Lục Minh lặn xuống.

“Tôi thật sự không hiểu cậu.” Lục Minh buồn cười nói: “Rõ ràng ở đông nam lâu như vậy, làm sao không quen được? Mỗi lần chiến tranh, không phải tôi đều xuống biển sao?” Kỳ thực kỹ năng bơi của hai người là tốt nhất toàn quân, nhưng mỗi khi nghỉ phép, Lệ Trạch không cho phép anh lặn sâu xuống.

“Không có biện pháp.” Lệ Trạch có bóng ma với biển: “Tôi có thể lập tức đánh báo cáo đổi trụ sở sang núi tuyết.”

Lục Minh ôm eo hấn nịnh nọt: “Lệ ca ca, em không bơi được.”

Hai người trôi nổi trên mặt biển, vừa khéo có một mảnh mây che nắng.

Phương xa, hai đứa em vừa mới lên đại học thông đồng với nữ sinh nghỉ phép ở sát vách.

Đột nhiên Lục Minh nở nụ cười: “A Trạch, sao tôi có loại cảm giác tách rời nhỉ? Thật giống như lúc ấy chỉ biết huấn luyện.”

Thời điểm bọn họ nhập học quân đội, vừa khéo vấp phải thời điểm quan hệ căng thẳng nhất với đế quốc, học đến năm ba thì bị ném ra chiến trường, cho nên nói chiến tranh là con đường phát triển nhanh nhất của quân nhân, nếu không có những năm chiến tranh này, trong thời đại hòa bình, với thực lực của bọn họ cùng ảnh hưởng của gia tộc, cũng khó lên chức như vậy.

Lục Minh lo lắng thở dài một hơi, rõ ràng chưa đến ba mươi, lại nghĩ đã thoát khỏi quỹ đạo sinh hoạt của người trẻ tuổi.

Lệ Trạch hơi nghiêng đầu nhìn Lục Minh: “Thế nào? Tịch tịch?”

“Tịch tịch cái gì? Không phải có cậu bên cạnh sao?”

Trong mắt Lệ Trạch lóe lên chút ý cười. MUỐN ĐÁNH GIẶC “Vì sao ở đây còn có party ven biển?” Lục Minh nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Lục tiểu đệ an ủi Lục Minh: “Em cho rằng đại ca biết, đây vốn chính là thắng cảnh nghỉ phép xem mắt.”

Lục Minh chậm rãi quay đầu nhìn hắn: “Anh, không, biết.”

Lục tiểu đệ thấy một người, đem đại ca sắp đánh người đẩy vào lòng hắn: “Lệ đại ca, anh ấy tức giận, không phải tại em, em đi chơi trước.”

Lệ Trạch nhìn Lục Minh thở phò phò trong lòng hắn, nhin không được sờ sờ tóc: “Bình tĩnh.”

Lục Minh dụi dụi tóc vào tay hắn, đột nhiên xiu xuống: “Đi thôi.”

Lệ Trạch cầm hai thứ trên tay, lên đưa cho Lục Minh: “Đây là dạ tiệc hóa trang.”

Lục Minh liếc mắt nà, tâm tình tốt hơn, so với việc để người khác biết hai vị thiếu tướng Alpha trẻ tuổi nhất liên minh còn cần xem mắt để tìm đối tượng thì mang mặt nạ vẫn được hơn.

“Này, nơ của cậu lệch rồi, tôi giúp cậu chỉnh một chút.”

Lệ Trạch nhìn anh ngoan ngoãn chỉnh nơ cho mình, đột nhiên không muốn ra ngoài.

Hừ, thật là phiền, muốn đi đánh giặc. SẼ TỨC GIẬN “Con trai, con thấy cô gái tóc đen mắt đen kia như thế nào? Còn đặc biệt cao.” Mẹ Lục như hiển vật quý chỉ tay cho con trai nhìn.

Lục Minh trầm mặc, anh có thể nói tóc không đẹp bằng tóc Lệ Trạch, mắt không sâu thẳm như mắt Lệ Trạch không.

Bị ép đứng bên cạnh cô gái nghe một hồi, lần thứ hai Lục Minh đối mặt với ánh mắt hưng phấn của mẹ Lục, ánh mắt lướt sơ qua: “Mẹ, cô ấy quá ồn.”

Mẹ Lục còn tưởng con trai nhà mình thích hoạt bát, không thể làm gì khác hơn là ủ rũ cúi đầu, kéo Lục Minh tâm sự: “Con trai, tuy rằng mẹ mong con có thể lấy một nữ Omega, nhưng nếu con thích Beta cũng được.” Chỉ là vì xem mắt, phản ứng đầu tiên của mọi người chính là tìm cho Lục Minh một Omega, dù sao bố Lục mẹ Lục là Alpha và Omega kết hợp, đương nhiên nghĩ đây là tốt nhất, ổn định nhất.

Lục Minh lắc đầu: “Không có, trong quân đội có rất nhiều Beta, con cũng không thích ai.”

“Vậy là con thích con trai?” Mẹ Lục cẩn thận hỏi, nhìn Lục Minh đột nhiên giật mình, cho là mình đã đoán đúng tâm tư của con: “Đứa nhỏ này, thích con trai cũng không có gì.” Tuy rằng mẹ Lục vẫn mong mình có thể có một con dâu mềm mại, nhưng con trai thích vẫn quan trọng hơn.

Lục Minh nhìn bóng đêm phía ngoài, có chút buồn khổ, thích con trai cũng không có gì, thế nhưng vì sao trong đầu anh đều là gương mặt của Lệ Trạch, hơn nữa đột nhiên anh có một loại cảm giác, nếu như mình tìm một nam Omega, Lệ Trạch nhất định sẽ rất tức giận. TÂM Ý RÕ RÀNG Chỉ có thể nói mẹ Lục lực hành động thật trác việt, người môi giới cũng rất hài lòng lần này mình có thể tìm đối tượng hẹn hò cho Lục thiếu.

Ngoại trừ chiều cao ra, hầu như hoàn toàn phù hợp với tiêu chuẩn kén chọn của Lục Minh, bao gồm cả hương vị tiết dục tố.

“Cậu tốt nghiệp trường quân đội?”

“Vâng, tôi là sau khi tốt nghiệp mới thức tỉnh, lúc trước đều tự cho rằng mình là Beta.” Nam Omega tóc đen mắt đen nhún vai, tuy nói không thể ra tiền tuyến, thế nhưng đồ vật lên trời cũng không có biện pháp nói không cần là không cần.

Lục Minh lại hỏi thêm vài vấn đề, ngoài ý muốn phát hiện người thanh niên này nói chuyện logic tỉ mỉ, đối với chiến trường rất có hứng thú, đối với tình hình rất nhạy bén, tính cách lạc quan lại miễn cảm.

Người môi giới cảm giác mình rất cuộc có thể đem hàng ế Lục thiếu tướng đẩy mạnh tiêu thụ đi ra, bắt đầu tự hỏi Lục thiếu tướng có thể tìm một nam Omega thử xem hay không.

“Thiếu tướng, kỳ thực tôi rất sùng bái ngài.” Thanh niên tóc đen ước mơ nói.

“Ta?”

“Còn có Lệ tướng quân, các ngài rất lợi hại.” Thanh niên khó có được chút ngại ngùng.

Người môi giới quyết định tìm thời điểm rời đi, xem ra thanh niên tóc đen cũng rất vừa ý đối tượng hẹn hò Alpha này.

Lục Minh lại hỏi hần thêm vài vấn đề, hai mắt liên tỏa sáng, gọi Lệ Trạch, trong tai liên truyền đến âm thanh cứng nhắc của Lệ Trạch —— “Xong rồi?”

“Còn chưa xong.” Lục Minh rất hăng hái.

Lệ Trạch ngừng một chút, không nói chuyện.

“Cậu qua đây, tôi giới thiệu một người cho cậu.”

Lục Minh không để ý phản ứng của Lệ Trạch, trực tiếp báo địa chỉ, bởi vì địa điểm là đối phương sắp xếp, lần xem mắt này là ở quán cà phê.

Người môi giới tò mò hỏi: “Là Lục phu nhân sao?”

Lục Minh kinh ngạc nhìn người môi giới một cái: “Dĩ nhiên không phải.”

Thanh niên tóc đen cũng rất tò mò.

Mười phút sau, sofa bên cạnh Lục Minh liền lún xuống, Lục Minh không ngờ Lệ Trạch tới nhanh như vậy, giới thiệu thanh niên đến nơi đến chốn một lần.

Lệ Trạch nghe Lục Minh tình cảm dạt dào ca ngợi, nhìn kỹ nam Omega ngồi đối diện, lỗ tai nghe Lục Minh khen ngợi thành tích người kia cùng năng lực, thậm chí còn có tính cách.

Trong lòng đột nhiên có chút khó chịu, Alpha không miễn cảm với đau đớn, nhưng cũng không đại biểu bọn họ không đau, Lệ Trạch đột nhiên đã biết đó là dạng tâm tình gì. Đáy lòng đau từng cơn, chậm chạp, tựa như một cây đao rạch từng vết trong tim, huyết nhục mơ hồ.

Vẫn cảm thấy Omega rất phiền toái, lần đầu tiên Lệ Trạch sinh ra cảm giác vì sao hần không phải là một Omega.

Thực sự là hoang đường.

“Lệ Trạch?” Lục Minh gọi hần.

Thanh niên tóc đen đỏ bừng tai, đây là giới thiệu bạn cho hần làm quen sao?

Toàn bộ liên bang, bao gồm thủ đô đế quốc biết, Lục Minh và Lệ Trạch là anh em tốt không rời, thậm chí còn có người nói qua, đối tượng kết hôn tương lai của hai người bọn họ nói không chừng cũng là một đôi chị em tốt.

“Lục Minh...” Một lát sau Lệ Trạch mới tìm về âm thanh của mình, cố nén đau khổ trong mắt: “Nếu cậu quyết định, không cần nói với tôi.”

Lệ Trạch cảm giác mình bị chém thành hai nửa, phân nửa bình tĩnh nói chúc cậu hạnh phúc, phân nửa hận không thể hiện tại liền cắn lên cổ Lục Minh.

Lục Minh thấy hôm nay Lệ Trạch cực kỳ khác thường: “Loại chuyện tốt này sao có thể một mình tôi quyết định được?”

Lệ Trạch hít sâu, đem thiên tính Alpha muốn chiếm làm của riêng dần xuống: “... Rất tốt.”

“Đúng không! Tôi cũng cảm thấy không tồi.” Lục Minh mặt mày hớn hở nói với thanh niên: “Nếu cậu còn muốn quay về quân đội, có thể tìm ta hoặc Lệ Trạch, đến lúc đó có thể sắp xếp cậu đến chỗ phân tích, không cần lên chiến trường, chỉ là ta kiến nghị cậu tìm người kết hôn đã, mặc dù bây giờ thuốc ức chế đã rất hoàn thiện, thế nhưng chung quy vẫn có bất trắc.”

Lệ Trạch: “.....” Tên ngu ngốc này đang nói cái gì?

Người môi giới: “.....” Cái quỷ gì?!

Thanh niên ngây ngốc, sau đó chính là mừng như điên, tuy rằng không giống như hần đoán ban đầu, hế nhưng sau khi hần cho rằng đời này đều vô duyên với chiến trường, tin tức này quả thực chính là từ trên trời rớt xuống cái bánh nhân thịt.

“Cảm ơn hai vị thiếu tướng.”

“Khụ.” Lệ Trạch chìa tay ra: “Nếu như cậu muốn, hoan nghênh gia nhập đội chúng ta.” Hần tin ánh mắt Lục Minh, nếu Lục Minh nghĩ người này có thể vậy có thể.

Bọn họ còn muốn nói thêm vài câu, máy truyền tin trên tay Lệ Trạch và Lục Minh đồng thời sáng lên, bên trong truyền đến giọng nguyên soái: “Lệ Trạch, Lục Minh lập tức về đơn vị.”

“Vâng, nguyên soái!”

Hai người liếc nhau, lập tức chạy ra khỏi quán cà phê.

Để lại thanh niên tóc đen mừng rỡ kích động và người môi giới tràn đầy phiền muộn, còn có...

Hai vị mẫu thân Omega ở cái bàn phía sau.

Mẹ Lục so sánh hai bảng biểu ban đầu của Lục Minh và Lệ Trạch, thở dài một hơi.

Mẹ Lệ run môi: “Tiểu Trạch nó... Vừa nãy đi vào cũng không phát hiện chúng ta.”

Nếu là Lục Minh còn có thể hiểu được, nhưng tinh thần lực của Lệ Trạch là cấp bậc SSS, hơn nữa thần sắc lúc nãy của Lệ Trạch, hiểu con không ai bằng mẹ, mẹ Lệ biết dự cảm mơ hồ trong lòng mình rốt cuộc thành sự thật.

Nếu không phải như vậy, hai người cũng sẽ không vội vã cho Lục Minh Lệ Trạch đi xem mắt.

“Nếu bọn nó thực sự thích nhau...” Mẹ Lục nhìn hai tờ phiếu, nếu như chỉ có một người như vậy thì thôi đi, hai tờ bảng biểu hoàn mỹ này phác thảo ra hình tượng lẫn nhau.

“Thế nhưng, hai Alpha thật sự có thể ở một chỗ sao?”

Hai vị mẫu thân ai cũng không cho ra đáp án, lại lần đầu tiên bắt đầu nảy sinh, nếu thật có thể ở bên nhau, tựa hồ cũng thật tốt.

Mỗi người tự lấy vợ sinh con, đối với bạn đời vô tội kia cũng là chuyện tình tàn nhẫn.

2. Chương 2: Lần Xem Mắt Thứ 101 Của Hai Vị Alpha

LÒNG GHEN TỶ “Minh Minh, đừng ấu trĩ như thế, cậu đã ba mươi, không phải ba tuổi.”

Lục Minh nhanh chóng quay đầu lại, thấy biểu tình hần chăm chú nhìn thông tin liền chán nản quay lưng lại: “Tôi không có... Quên đi, đến rồi gọi.”

Lúc này hai người bọn họ đã ngồi trên phi hành khí, cách trụ sở của bọn họ còn có một giờ phi hành.

Lệ Trạch truyền đạt mệnh lệnh xong, thu máy truyền tin.

Xoa xoa tóc nâu của Lục Minh, hiếm khi dụ dỗ Lục ba tuổi: “Lần sau nghỉ phép chúng ta trực tiếp đi chơi, không xem mắt nữa có được không?”

“Tôi không phải là vì không muốn thân cận!”

Thần sắc Lệ Trạch lãnh đạm, thu tay về: “À.”

“Mẹ nó, tôi cũng không phải muốn xem mắt, không đúng! Vấn đề không phải ở đây!” Lục Minh nhảy dựng lên, vò loạn tóc hơn: “Lệ Trạch! Đó là một Omega!”

“Cái gì?” Trong nhất thời Lệ Trạch không hiểu anh đang ám chỉ cái gì.

“Dù là con trai, đó cũng là Omega! Sao cậu có thể bắt tay cậu ta?!”

Chân mày Lệ Trạch cau lại, cũng đứng lên, không gian lớn như vậy thoáng cái liền có vẻ cực kỳ chật chội: “Cậu ghen?”

“Chết tiệt, ngay cả cậu ta tên gì tôi cũng không nhớ, ghen cái rắm! Tôi đã nói với cậu cậu cứ tùy tiện câu dẫn Omega, sẽ làm người khác hiểu lầm!” Lục Minh nhìn hẩn chăm chăm, kết quả lại thấy Lệ Trạch nở nụ cười...

Lệ Trạch mang quân ủng, so với Lục Minh chân trần nhảy trên mặt đất cao hơn một chút, cúi người xoa xoa tóc anh: “Tôi không để ý, cậu khử độc cho tôi đi.”

Lục Minh ngốc vài giây, nghĩ rất có đạo lý, kéo tay hẩn qua chà xát lại chà xát, lại cảm thấy có chỗ nào không đúng lắm, giải thích một chút: “Khụ, tôi đây là sợ ở trụ sở những người khác nghe được sẽ đổ kị cậu, phải biết rằng Alpha đổ kị là đáng sợ nhất.”

Lệ Trạch: “....” Hẩn có nên mời bác sĩ tiến hành tọa đàm sinh lý cho bọn họ không?MỘT TRĂM LẦN“Đau.”

“Câm miệng!”

“A Trạch, tôi bị thương, cậu còn hung dữ.”

“Cho cậu lên tuyến đầu, cho cậu liều mạng sao?” Lệ Trạch hung hăng dè chặt vết thương.

“Đừng nóng đừng nóng, không phải là không cẩn thận thôi sao?”

“Nếu lần sau cậu còn dám lặn sâu xuống biển, cậu cũng đừng ý vào tôi quan tâm cậu, tôi lập tức báo cáo điều chức.”

“Đừng đừng đừng.” Khi đó Lục Minh đuổi theo thấy được một bóng dáng quen thuộc, nhưng anh đã gặp ở đâu? Kết quả bị một con cá lọt lưới đâm bị thương.

“A Trạch, khoan đã...Bớt giận bớt giận, tôi thề lần sau tuyệt đối không mạo hiểm.”

“Nếu như tái phạm?”

“Tái phạm... Liên phạt tôi cả đời liền không xem mắt thành công.”

“Tôi nên nhắc nhở cậu, Lục thiếu tướng đã thất bại xem mắt thứ 100.”

“Cảm tạ nhắc nhở, Lệ thiếu tướng cũng không kém.”

...

“Nếu có lần sau nữa, tôi lập tức đánh báo cáo.”

“Đừng a, cậu cũng không phải không biết tôi sợ lạnh, tôi không muốn mèo ở tuyết sơn đâu.”

“Tự tôi đi.”

“Lệ! Trạch! Không phải cậu muốn đánh nhau sao?!”

“Hai người các người! Ngừng lại, đều bị thương còn không yên tĩnh, đến phòng thí nghiệm của ta một chuyến.” BỊ THUỖNG LỤC Minh khấn trương sờ mó LỆ TRẠCH: “Cậu bị thương ở đâu? Sao không nói?”

Tiến sĩ hắng giọng một cái, nghĩ một màn trước mắt thực sự kích thích tâm tình lão nhân gia của ông: “Khụ, LỆ tướng quân là hao tổn tinh thần lực.”

“A? Làm sao lại như vậy?”

LỆ TRẠCH không thèm nhìn, mặc kệ LỤC Minh.

“Tiến sĩ, xảy ra chuyện gì? Có thể có di chứng không?”

Tiến sĩ thấy biểu tình như trời sập xuống của LỤC Minh thật sự không thể bỏ mặc: “Nếu cậu còn dám lặn sâu, cậu chờ tinh thần lực của LỆ thiếu tướng bị hao tổn lần hai đi.”

LỤC Minh hiểu, tuy rằng anh đã thông báo cho LỆ TRẠCH, nhưng hiển nhiên LỆ TRẠCH cũng không thu hồi tinh thần lực trên người anh, áp lực lòng biển ngay cả thân thể LỤC Minh đều rất khó chịu đựng, càng không cần phải nói đến tinh thần lực yếu ớt.

“A TRẠCH, xin lỗi, làm cậu lo lắng.”

“Không sao, nghỉ ngơi một đêm là ổn rồi.” THUỐC ỨC CHẾ Tiến sĩ lười chọc phá LỆ TRẠCH, vuốt vuốt râu bạc lấy ra một phần văn kiện nguyên soái tự mình ký tên ——

“Đây là muốn thu thập tiết dục tổ của chúng ta?”

“Hẳn là chuyên môn làm thuốc ức chế cho tướng lĩnh Alpha.”

Tiến sĩ gật đầu: “Là như thế không sai, tuy rằng thuốc ức chế thông thường cho Alpha rất phổ biến, thế nhưng nếu có thể nhắm vào một loại tiết dục tổ tiến hành che đậy, có thể khống chế hai phía, có thể tránh cho Alpha bị dụ dỗ, cũng có thể tránh cho Omega bị hấp dẫn, nhất là Alpha càng cường đại, hiệu lực của thuốc ức chế thông thường càng thấp, khụ... Hai người các người là ngoại lệ.”

LỤC Minh trêu ghẹo: “Tiến sĩ, lời này của ông nếu bị hiệp hội bình quyền Omega nghe được, nhất định sẽ buộc tội ông.”

Tiến sĩ nhìn trời, được rồi, ông thừa nhận dụ dỗ hấp dẫn gì đó, khụ... “Hấp dẫn lẫn nhau.”

LỤC Minh ghen cười.

LỆ TRẠCH gật đầu: “Tôi không có ý kiến.”

“Ý kiến của A TRẠCH chính là ý kiến của tôi.”

LỤC Minh cười híp mắt tiếp nhận LỆ TRẠCH thẹn quá hóa giận. SẮP CAILỤC Minh lén lút vào phòng làm việc của tiến sĩ.

“Khụ...”

“Tiến sĩ.” LỤC Minh huênh hoang sửa lại cổ áo thường phục: “Tôi tới lấy báo cáo tiết dục tổ.”

Tiến sĩ liếc một cái: “Ờ trên bàn hẵn là của cậu, nhớ giữ kỹ.”

“Được, vát vát tiến sĩ.”

LỤC Minh nhanh nhẹn với lấy báo cáo của LỆ TRẠCH rời khỏi phòng thí nghiệm, anh có tật giật mình hoàn toàn không chú ý tới, nếu báo cáo LỆ TRẠCH đang ở trên tay anh, vậy báo cáo của anh ở đâu?

...

“A!”

“Hấp tấp bộp chộp.” LỆ TRẠCH đỡ anh một cái.

LỤC Minh ngửi thấy mùi thuốc lá dễ chịu trong ngực hẵn, đột nhiên ghiền thuốc lá: “Cho tôi một điếu.”

“Không phải là cậu hút không quen sao?” Tuy nói như vậy, LỆ TRẠCH vẫn lấy một điếu trong hộp cho anh.

“Sao hôm nay cậu dễ nói chuyện vậy?” Lục Minh nghi ngờ nhìn hấn một cái, đáng tiếc không nhìn ra gì.

“Bớt hút một chút.”

“Đã biết, tôi sắp cai thuốc rồi, nhưng thật ra là cậu.” Lục Minh hí mắt quan sát hấn.

“Tôi vốn không nghiện thuốc lá nặng như cậu.”

Lục Minh liếc mắt, ai tin, mỗi ngày trên người toàn mùi thuốc lá, tuy rằng rất dễ chịu, thế nhưng không tốt cho thân thể a.

Chỉ là anh vội vã lật báo cáo, chưa nói được hai câu liền chạy, đương nhiên cũng không thấy được Lệ Trạch đột nhiên thở phào, phía sau giấu một phần phong bì báo cáo giống nhau như đúc, trên đó viết —— thiếu tướng Lục Minh. **MỘT ĐIỀU THUỐC** Lục Minh nhìn báo cáo của Lệ Trạch, không thể tin được ——

Thành phần tiết dục tố: “Bạc hà, tuyết tùng, xạ hương.

Những chữ còn lại anh đã không nhìn nữa.

Tại sao có thể như vậy...

Anh nhịn không được hồi tưởng lại ban đầu mình điền hồ sơ xem mắt, chán nản phát hiện, quả thực là đang miêu tả Lệ Trạch.

Nếu như đối tượng hẹn hò của anh là Lệ Trạch...

“Mẹ nó, Lục Minh, đó là anh em của cậu a.”

Thế nhưng đơn thuần chỉ là vừa nghĩ, Lục Minh cũng có chút không khống chế được bản thân, trong đầu anh nhịn không được lần hỗ trợ khi đi nghỉ phép kia, kỳ thực có vài thứ luôn xảy ra trước mắt, chỉ là anh chọn các loại lý do che giấu bất thường của bọn họ...

Lục Minh nắm điều thuốc Lệ Trạch cho anh, ngồi dậy kỳ thực có lẽ chỉ là trùng hợp, mùi thuốc lá của Lệ Trạch cũng là loại này, chẳng qua là khi tàn lửa ánh lên gương mặt anh, nhìn tuyệt vọng trong mắt, sẽ phát hiện bất luận có phải hay không, Lục Minh cũng không có lý do lừa gạt chính mình.

Vì sao sẽ có phản ứng với hấn? Vì sao không hy vọng hấn xem mắt thành công? Vì sao khi hấn nắm tay với Omega mình lại tức giận? Vì sao lại lo lắng cho thân thể hấn? Vì sao thích cùng hấn câu kết làm bậy?

Thừa nhận đi, Lục Minh bật lửa đốt thuốc, căn bản là đang vì hấn xem mắt thất bại mà cảm thấy vui vẻ...

Anh chán nản cắn đầu lọc, hít sâu một hơi, giây sau đó liền bị sặc, cái hương vị quỷ gì vậy?!

Thảo nào Lệ Trạch nói không thích cái mùi này, thế nhưng anh nhớ rõ ràng lần đầu tiên hút thuốc này chính là mùi vị trong trí nhớ a...

Khi đó anh đoạt thuốc lá từ trong miệng Lệ Trạch...

Lục Minh tựa trên cửa, nhịn không được cười to, cười đến nước mắt lưng tròng: “Lục Minh, Lệ Trạch nói không sai, mày chính là một người ngu xuẩn lừa mình dối người...” Hương vị anh mê luyến từ đầu đến đuôi đều là mùi của Lệ Trạch, nước bọt cũng được, mồ hôi cũng được, thậm chí là dịch thể, đều là hương vị tiết dục tố của Lệ Trạch.

Thế nhưng, đã biết thì có thể như thế nào đây? **THỬ VỊ THẢO** Lệ Trạch cẩn thận mở hộp chuyển phát nhanh, bên trong là một lọ màu lam.

Trên đó viết —— tình | dụ | hương | phân (Thử Vị Thảo)

Lệ Trạch dựa trên giường, nhìn cái bình trên tay, thật đáng buồn, có thể hấn phải nhờ vào cái này để vượt qua nửa đời sau.

Hương vị Thử Vị Thảo rất nhanh phiêu tán trong không khí, trong đầu Lệ Trạch tưởng tượng đến biểu tình của Lục Minh, bàn tay cầm tiểu huynh đệ gắng gượng dưới thân, chậm rãi vuốt lộng...

Thế nhưng không hợp, Lệ Trạch lắc đầu, không giống như vậy, khi hắn lên đỉnh thì, phòng yên tĩnh đến đáng sợ, rõ ràng chính là hương vị tương tự, lại hoàn toàn khác nhau, một có thể làm hắn động tình, mà một chỉ làm hắn cực kỳ phiền chán.

Lệ Trạch nhìn mình trong gương, tuyến thể trên cổ không có chút phản ứng, hắn nhịn không được cười khở chôn mình trong bồn nước, dịch thể trong suốt hòa lẫn vào nước lạnh. CẬU ĐIÊN RỒI Lệ Minh từ trong mơ màng bị đánh thức, lúc này người trong mộng đang túm cổ áo anh: “A... A Trạch?”

“Đi sân huấn luyện.”

Trong mắt Lệ Minh còn có chút mệt mỏi: “Không muốn đi.”

Không tới phiên anh có muốn hay không, Lệ Trạch trực tiếp kéo anh đến sân huấn luyện, những người khác đang huấn luyện thấy hai vị thống soái căn cứ tới liền hành lễ, nhường chỗ cho bọn họ.

Lệ Minh nhìn nắm đấm Lệ Trạch hạ xuống, liền lặn tại chỗ rồi xoay người nhảy lên: “Khốn kiếp, cậu điên rồi...”

Lệ Trạch như không muốn muốn sống, càng về sau giống như là đưa tới cửa cho hắn đánh.

Người tình mắt đã sớm nhường sân cho bọn họ, còn không nhìn ra được sao? Lệ thiếu tướng rõ ràng cho thấy không thoải mái.

Lệ Minh khóa cổ Lệ Trạch, nhìn cả người hắn còn tỏa ra hơi nước: “Cậu vừa tắm xong liền tìm tôi đánh nhau?”

“Lệ Trạch, cậu làm sao vậy?” Lệ Minh sợ hắn còn phát rồ, liền dè lên.

Lệ Trạch liếc anh, thu mắt nhìn lên trần nhà, lẩm bẩm nói: “Không thỏa mãn.”

Lệ Minh sửng sốt, đập một quyền xuống: “Đừng nói giỡn với tôi, cậu nổi điên làm gì?”

“Tôi kể chuyện xưa cậu nghe?”

Lệ Minh lộc cộc nhảy xuống người hắn, ánh sợ mình không kiềm chế được, hương vị trên người Lệ Trạch quá mê người, bắt chước hắn nằm thẳng trên sàn: “Ừ.”

“Thuở xưa có hai bé trai, bọn họ cùng nhau lớn lên, cùng nhau đi học, huấn luyện chung, cùng sinh cùng tử, toàn thế giới chỉ có hai người bọn họ là tin tưởng nhau nhất... Cậu đoán phía sau xảy ra chuyện gì?”

Khóe miệng Lệ Minh mang theo ý cười, thanh âm cũng thả lỏng, không nhịn được muốn trêu chọc Lệ Trạch: “Bọn họ sống chung hạnh phúc.”

Lệ Trạch dừng một chút, khổ sở lan tràn trong khoang miệng, ngay cả âm thanh cũng lơ lửng chưa chất: “Thế nhưng bọn họ là hai Alpha, Lệ Minh... Trong đó một Alpha điên rồi.”

Lệ Minh xoay người cử động thân thể, như vậy anh có thể thấy biểu tình của Lệ Trạch, anh nghe không hiểu chuyện xưa này, thế nhưng anh cũng có một chuyện xưa muốn nói.

“Tôi cũng biết một cổ sự, trước đây có hai cậu bé, bọn họ cùng nhau lớn lên, cùng nhau đi học, huấn luyện chung, cùng sống cùng chết, toàn thế giới chỉ có hai người là tin tưởng nhau nhất... Cậu đoán gần đây xảy ra chuyện gì?”

“Khi đó hai người còn không biết đối phương là Alpha, trong nhà còn đính ước cho bọn họ, cậu nói, sau khi lớn lên, cái hôn ước này còn hiệu quả không?”

Lệ Trạch cau mày, rốt cuộc Lệ Minh có biết mình đang nói cái gì hay không? Thế nhưng đập vào mắt chính là con người màu hổ phách của Lệ Minh, trong suốt sạch sẽ, không có trêu tức cũng không có sợ hãi, dường như chỉ đơn thuần kể chuyện xưa.

“Tôi đoán...” Âm thanh Lệ Trạch khàn khàn.

Sau đó, chuông báo động căn cứ vang lên. KHÔNG THUƠNG VONG “Hải tộc bắt cóc thường dân, chúng phát tín hiệu tuyên chiến cho chúng ta là ở khu vực .”

“Không phải đã cấm ngư dân rời khỏi khu đánh bắt an toàn sao?!”

Người ở đây đều im lặng, Lục Minh cũng biết bây giờ không phải thời điểm trách cứ nhân viên thủ vệ, anh nhìn về phía Lệ Trạch.

“Lệ thiếu tướng, hạ mệnh mệnh đi.” Đây là ẩn ý của bọn họ, ý này chính là Lệ Trạch là quan chỉ huy cao nhất cho nhiệm vụ lần này.

Lệ Trạch hạ lệnh đầu vào đây, đến chỉ lệnh sau cùng, hẳn có chút chần chừ.

Lục Minh không nói chỉ mỉm cười nhìn hắn, Lệ Trạch nhắm mắt, mặc kệ hắn có bao nhiêu lo lắng Lục Minh tới gần biển sâu, nhưng bây giờ bọn họ là quân nhân, còn có bình dân cần bọn họ bảo vệ, mà tư tâm lớn nhất của hắn chỉ có thể nói một câu —— “Lục thiếu tướng, an toàn trên hết, cần phải đảm bảo không có thương vong.” TRÚNG KẾ Lục Minh phát hiện bọn họ tính thời gian đã chậm, xung quanh tàu chiến vây đầy giao nhân, anh chỉ kịp hạ một mệnh lệnh cuối cùng, mệnh lệnh bộ đội tác chiến toàn bộ lui quân, tàu chiến của anh đã trị đuôi giao nhân đục một lỗ lớn.

Lục Minh quyết đoán bỏ tàu ngầm, dùng vũ khí lạnh bắn một vết thương trên đuôi giao nhân.

Chết tiệt! Giao nhân là bá chủ đáy biển, luôn không xâm phạm với nhân loại, một lần ngoại lệ duy nhất đã là chuyện hơn hai mươi năm về trước, năm đó vị nguyên soái kia cùng giao nhân tộc ký kết hiệp ước hữu hảo trọn đời, vì vậy Lục Minh căn bản không có kinh nghiệm đối chiến với giao nhân.

Anh chỉ biết tiếng ca giao nhân dụ người động tình, bất luận người dùng bao nhiêu thuốc ức chế cũng không hữu hiệu, nhưng đồng thời, coi như điều kiện hữu hảo, giao nhân tộc cũng bị nhân tộc uy hiếp, tiết dục tổ tràn lan cuốn nhân tộc, bọn họ lại hết sức chán ghét.

Nhưng bản thân anh thì không tính là uy hiếp, Lục Minh cười khổ, dưới tình huống bị tiết dục tổ khống chế, sức chiến đấu của bọn họ trực tiếp giảm phân nửa, đã là tự chủ cực tốt.

Tiếng ca giao nhân vang lên, dục vọng Lục Minh cuộn cuộn toàn thân, trong đầu anh đều nhớ đến gương mặt Lệ Trạch... Không được, anh không thể chết như vậy, anh còn chưa nghe đáp án của Lệ Trạch, anh còn chưa chính miệng nói ra tâm ý của mình, rốt cuộc trong bể dục, Lục Minh tìm về một tia trấn tĩnh, hung hăng rút dao, cắt cánh tay mình, mùi máu tươi xen lẫn tiết dục tổ nồng đậm phiêu đảng trong hải vực. Lúc này đến phiên giao nhân bắt đầu khó chịu dữ dội.

Đột nhiên một tiếng ca vang vọng bình phục tâm tình của giao lung.

Trong mòng lung, Lục Minh thấy một con giao nhân đáng ghét đang khiêng anh trên vai.

Mẹ nó, đừng cống như thế, muốn ới.KHÔNG CÓ KHẢ NĂNG“Tại sao em mang hắn về?”

Giao nhân Vương tiện tay ném Lục Minh xuống đất, nghe như thế liền sững sờ: “Lại? Ta đã gặp hắn?”

Nam nhân rất bất đắc dĩ, khó khăn lắm hắn mới bình phục lửa giận của vợ, chính là mong không thật sự tạo thành kết quả không thể bù đắp, kết quả chính là có người vô tội bị thương.

“Em không nhớ? Khi đó em đến khu trung ương tìm ta.”

“Anh là nói cái thằng nhóc kia?” Giao nhân Vương cẩn thận nhìn kỹ ngũ quan Lục Minh, không có kết quả.

Nam nhân dùng thuốc rong biển cầm máu cho Lục Minh, giao nhân Vương không vui, nhưng thấy nam nhân trước mặt vừa giận vừa thở dài, quên đi, lần sau không được như thế này nữa, ai bảo mình cương chiểu anh ấy như vậy.

“Đến, hát một bài.”

“Không muốn.” Giao nhân Vương thở phì phò, mình ca ai cũng có thể nghe sao? Đó là tình ca!

“Ta muốn nghe.” Nam nhân hôn lên tai hắn.

“... Vậy được rồi, anh muốn nghe bài nào?”

“Vậy nghe.. Bài lúc em đi khu trung ương tìm ta đi.”

Tiếng ca của giao nhân Vương phiêu đảng trong vương cung, tiếng ca êm tai mà biến ảo, lén lút cõi bỏ giam cầm trên người Lục Minh ra.

“Có người tìm tới.”

“A? Có lẽ là tiểu tử năm đó, chúng ta đi thôi.”

“Được.” Nam nhân ôn nhu ôm eo vợ, tùy ý để Lệ Trạch ôm Lục Minh vào ngực, nam nhân sử dụng lực lượng giao nhân Vương cho hắn, đuổi hai người về bờ.

Hai vị thiếu tướng Alpha còn trẻ như vậy, xem ra Liên Bang có người kế nghiệp.

Về phần thiếu tướng tóc đen đang cổ nén run run cánh môi...

Đã từng là nguyên soái trẻ tuổi nhất Liên Bang đều có thể cùng giao nhân Vương ở chung, trên thế giới này có gì không được? KHÔI PHỤC “Đây quả thực quá thần kỳ.” Tiến sĩ khó tin nhìn Lục Minh hôn mê bất tỉnh trên giường bệnh.

“Cậu ấy không có chuyện gì chứ?” Lệ Trạch lo lắng hỏi.

“Không không không, khứu giác nhận biết tuyến thể của cậu ta khôi phục.”

“Cái gì?” Trong nháy mắt, Lệ Trạch có chút mờ mịt.

Tiến sĩ như là phát hiện tân đại lục: “Ta chưa từng thấy qua loại chuyện này, có người bị biến mất nhận biết tuyến thể, bây giờ lại đột nhiên khôi phục? Hơn nữa trị số miễn cảm so với trước kia còn cao hơn, chỉ cần kiên trì dùng thuốc...”

“Lệ thiếu tướng? Cậu muốn đi đâu?”

Lệ Trạch thần thờ quay đầu lại, cười cười: “Tôi ra ngoài hít thở không khí.”

Tiến sĩ có chút hoang mang, chuyện này chẳng lẽ không phải rất cao hứng hay sao? Sao nhìn Lệ Trạch càng giống như đang khóc?”

“Thiếu tướng, ngài không sao chứ?”

Lệ Trạch khoát khoát tay.

Người lính kia cũng không đi: “Lệ tướng quân, tôi muốn gặp ngài xin lỗi, dù ngài cùng Lục tướng quân không tuân thủ điều lệ bộ đội duy trì trật tự, nhưng hai ngài đều là quân nhân giỏi nhất.” Mỗi lần tác chiến, Lục Minh đều lên tuyến đầu, lúc này nếu không phải cảnh báo lui lại đúng lúc, làm sao bọn họ có thể toàn thân trở ra.

Lệ Trạch sững sờ, nhận ra đây là binh nhì đội duy trì trật tự kia: “Việc nào ra việc đó, các người làm rất tốt.”

Binh sĩ xấu hổ nói: “Lục tướng quân nhất định sẽ bình an, ngài ấy nhất định cũng luyện tiệp tướng quân ngài.” Cuối cùng hắn cũng biết, quân đội liên bang nổi bật nhất chính là hữu tình, khi Lục Minh cắt đứt liên lạc với Lệ Trạch, trong nháy mắt thổ huyết, không để ý mọi người ngăn cản, kiên trì tìm Lục Minh về, là tiến sĩ tiến hành xử trí khẩn cấp cho bọn họ, đưa về y viện trung ương.

Lệ Trạch quay đầu lại nhìn thoáng qua Lục Minh đã thoát khỏi nguy hiểm: “Binh nhì, chúng ta đều là Alpha. Hắn cần chính là một Omega, không có ta... Hắn cũng sẽ không có chuyện gì.”

Binh nhì đứng tại chỗ hơi mờ mịt, hữu nghị Alpha chói mắt của bọn họ có mâu thuẫn sao? TÔI ĐẢM BẢO “Ừm...”

Tiến sĩ gõ máy tính lách cách: “Lục thiếu tướng, cậu tỉnh rồi?”

“Ừm, Lệ... Lệ Trạch đâu?”

“Lệ thiếu tướng mới vừa canh giữ ở đây a, Lục thiếu tướng, ta muốn nói cho cậu một tin tức tốt.”

“Cái gì?” Lục Minh giật giật toàn thân, thấy không có khó chịu, vết thương do giao nhân tạo thành đã bắt đầu chuyển biến tốt đẹp, cũng không ảnh hưởng hoạt động của anh.

“Cảm nhận tuyến thể của cậu đã hoàn toàn bình thường.”

“Cái gì?” Lục Minh như nghe sấm sét giữa trời quang.

“Đây không phải tin tốt sao? Lục thiếu tướng, sau này cậu chỉ cần uống thuốc đúng giờ, sau khi kết thúc trị liệu có thể khôi phục hoàn toàn.”

“Lục Minh!” Tiến sĩ vừa thấy Lục Minh giãy giụa đi xuống liền nổi giận: “Nếu cậu không dùng thuốc, cậu sẽ biến thành như trước đây.”

Lục Minh đã vọt tới cửa bỗng dừng lại, đến bên tiến sĩ: “Tiến sĩ, chúng ta thương lượng được không?”

“Tôi không dùng thuốc, chuyện tôi khôi phục, ông giữ bí mật cho tôi.”

“Này... Không được!”

“Tôi dùng một linh vực trước đây tuyệt đối chưa nghiên cứu qua đối với ông.”

Tiến sĩ chần chờ nhìn anh.

“Tôi đảm bảo, nhất định cho ông có đối tượng nghiên cứu.”

Mắt tiến sĩ sáng rực lên, ông là một nhà khoa học đứng đầu vì sao lại thường trú ở trụ sở Đông Hải, bởi vì vị nguyên soái kia, ông đang nghiên cứu đến cuối cùng giao nhân và nhân loại có thể ở chung hay không, thế nhưng cũng là vì là cơ mật tối cao của Liên Bang, đến bây giờ ông cũng không nhìn thấy được đối tượng thực nghiệm, một câu này của Lục Minh đã làm ông bắt đầu động tâm.

“Một lời đã định.” TIỆC XEM MẮT “Thiếu gia, sao ngài lại xuất viện một mình?”

“Nhanh lên, được rồi, cái rương đồ chơi trước kia của ta đâu?” Nơi anh ở khi đó là y viện tiến sĩ nghiên cứu, người ngoài không thể vào.

“Ồ... Tầng hầm.” Quản gia chạy đến hấp tấp gọi đại thiếu gia.

“Thiếu gia! Ngài có tham gia dạ tiệc của Lệ gia không?”

“Dạ tiệc gì?”

“Tiệc xem mắt.”

“Người, nói, cái, gì?” Lục Minh tức đến bật cười, hôn mình xong còn dám chạy đi coi mắt?

“Đương, nhiên, phải, đi.”

Quản gia nhìn đại thiếu gia nghiêng rằng nghiêng lợi, run rẩy một cái. ĐÍNH HÔN Lệ Trạch từ chối lời mời của một nữ Omega, một mình đứng trong góc uống rượu, lát nữa vẫn nên quay lại xem tiểu tử kia tỉnh chưa, nếu như không thấy mình phồng chùng lại muốn quậy um lên.

“Chú Lệ, dì Lệ.”

Lục Minh ưu nhã hành lễ.

“Tiểu Minh xuất viện? Sao không nghe Lệ Trạch nhắc tới.”

“Có thể quá bận đi.” Lục Minh nghiêng rằng nói.

Lệ Trạch làm sao có thể không nhìn thấy người kia, nhú mày một cái, vừa mới tỉnh lại liền chạy đến địa phương đông người như vậy khoe khoang, phải thu thập.

Xuyên qua đám người, kéo Lục Minh về phòng.

Lục Minh thuận thể cầm tay hắn: “Chú, con là tới cầu thân.”

Lệ Trạch mạnh mẽ xoay đầu lại, gia đình hắn chỉ có một em gái Omega, sang năm mới có thể thành niên.

Chỉ cần Lục Minh dám nói một câu không lọt tai hắn, chính hắn cũng không dám tưởng tượng mình sẽ làm ra hành động gì.

Rốt cuộc Lục Minh có chút tự giác hay không? Lưu truyền rộng rãi một câu chính là, vĩnh viễn không nên đánh giá thấp tính chiếm hữu của Alpha.

Lục Minh cười híp mắt lấy lấy ra một hòm đầy bảo bối: “Năm đó con và Lệ Trạch từng có đính ước, chú di còn nhớ không?” ĐÁNH DẤU EM Trần cầu thân này cuối cùng cũng không giải quyết được gì, hiện trường có một Omega phát tình ngoài ý muốn. Bố Lệ chỉ huy tất cả Alpha rời khỏi hiện trường, thời điểm Lệ Trạch che chở Lục Minh chạy ra bên ngoài: “Không phải là cậu khôi phục khứu giác rồi sao?”

“Biết tôi khôi phục sao cậu còn không mau dẫn tôi đi?” Lục Minh hất xì lại hất xì, cái mùi quỷ gì vậy, hun chết anh.

Lệ Trạch cười, nhẹ nhàng đặt đầu anh lên vai mình.

Cuối cùng Lục Minh thở nhẹ một hơi, ngửi hương vị anh mê luyến từ lâu, cười cười: “Này, Lệ Trạch, cho ta cắn một cái được không?”

“Được.”

“Thực sự được? Cắn cậu liền phải trở thành người của tôi.”

Lệ Trạch nghĩ Lục Minh luôn ngốc nghếch đến đáng yêu, mang người về phòng mình, vừa đóng cửa liền đè Lục Minh lên, ngậm lấy môi anh: “Em đánh dấu anh, không có nghĩa là anh không thể đánh dấu em, Minh Minh.”

“Dựa vào bản lĩnh?”

Lệ Trạch cười nhẹ, đương nhiên bằng bản lĩnh của mình, thế nhưng có thời gian nói nhảm còn không bằng làm một vài chuyện có ý nghĩa.

“Trước khi đánh nhau tôi muốn nói một câu.”

“Lệ Trạch, em yêu anh.”

Lệ Trạch thì sao? Lệ Trạch đang dùng hành động biểu thị một Alpha đến tột cùng nên yêu như thế nào mới đúng.

Một Alpha suốt đời chỉ có thể đánh dấu một Omega.

Cũng giống như thế, một Alpha suốt đời chỉ có thể đánh dấu một Alpha.

Tiến sĩ nhìn đẳng thức này, phát sầu.

Lục Minh cười híp mắt nói cho hắn biết, dù một Alpha có thể có vô số bạn đời.

Nhưng Lệ Trạch suốt đời chỉ có thể đánh dấu Lục Minh.

Mà Lục Minh suốt đời cũng chỉ có thể đánh dấu Lệ Trạch.

Đẳng thức thành lập.SAU ĐÓ THÌ SAO“Thầy ơi thầy ơi, sau đó thì sao?”

“Lần xem mắt thứ 101 của hai Alpha tiên sinh có thành công không?”

Người môi giới đã đổi nghề giảng dạy sinh lý cho các bạn nhỏ tiểu học nặng nề gật đầu.

Tuy rằng... Đối tượng quả thực có chút không khớp.

3. Chương 3: Phiên Ngoại – Liên Quan Đến Thiếu Hụt Khóa Sinh Lý

BINH SĨ“Tiểu binh sĩ, qua đây.” Lục Minh ngoắc ngoắc ngón tay với binh sĩ.

Binh sĩ đỏ mặt chạy tới: “Thiếu tướng.”

“Cậu cũng là một Alpha?”

Binh sĩ gật đầu, tuy rằng rất nhiều người nói hần không giống.

“Vậy cậu có biết khi nào tuyển thể mới nổi lên không?”

Binh sĩ nghĩ một chút liền đỏ mặt.

“Ồ... Ồ thời điểm phát tình mới có thể...” Âm thanh kia đã biến thành tiếng muỗi kêu.

Lục Minh bưng tỉnh.

Thì ra thân thể của bọn họ đã sớm nhận thức đối phương sớm hơn cả lý trí, hiểu tâm ý bản thân.

“Được rồi, vì sao bọn họ đều nói ta đùa giỡn binh sĩ, cậu biết không?”

Binh sĩ lắp bắp nói: “Bởi vì bọn họ nói ngài thích Alpha.”

“Không sai a.” Lục Minh rất thẳng thắn: “Ta thích Lệ Trạch, ta đánh dấu anh ấy, cho nên sau này các người phải cách xa anh một chút.”

Binh sĩ bất ngờ biết chân tướng, cả người không khỏe.

“Còn có a, lần trước cậu nói chúng tôi đánh nhau, lúc đó không phải đánh nhau, chúng tôi là đang... So bản lĩnh.” Lục Minh nghĩ tới một từ thích hợp.

Lục Minh nhìn mặt binh sĩ càng đỏ, có chút buồn cười: “Tiểu binh sĩ, cậu còn chưa nói tên.”

“Báo cáo thiếu tướng, tôi là Binh Sĩ.” (bản raw là Sĩ Binh nhé, đổi tên cho phù hợp.)

“Ta hỏi tên.”

“Tôi tôi tôi tên Binh Sĩ!” Binh sĩ cuống quýt.

Lục Minh: “.....” Đột nhiên anh biết vì sao người khác đều nói anh đùa giỡn cấp dưới. HƯỚNG VỊ “Binh nhì.” Binh sĩ hối hận không kịp, ban đầu trêu chọc hai sát tinh, lúc này lại bị người cản đường.

“Thiếu tướng!”

“Đừng khẩn trương, ta nghe Lục Minh nói, cậu yên tâm Lục Minh không có ý gì khác với cậu.”

“Tôi... Tôi biết.”

“Biết là tốt, được rồi, Alpha có thể nghĩ thấy tiết dục tố của Alpha sao?” Lệ Trạch gần đây là đối tượng quan sát của tiến sĩ, bù lại rất nhiều tri thức, mới ý thức được, hần tựa hồ không nghĩ thấy tiết dục tố của Alpha khác.

Binh sĩ lắc đầu: “Đương nhiên không được a, thiếu tướng, Alpha và Alpha, à, đồng tính đây nhau.”

Lệ Trạch: “... Cho nên, ta là đồng tính luyện ái?”

Binh sĩ không dám gật đầu, chỉ dám rụt đầu.

“Được rồi, làm sao cậu biết nhiều vậy?”

Binh sĩ mờ mịt: “Báo cáo thiếu tướng, học khóa sinh lý tiểu học.”

Lệ Trạch: “.....” Khóa sinh lý, đó là đồ chơi gì? GIAO NHÂN “Người là cá sao?” Tiểu Lục Minh tò mò sờ đuôi hần.

Giao nhân Vương hừ lạnh, hất đuôi cá: “Ta là giao nhân Vương.”

“Giao nhân là cái gì?”

Giao nhân Vương ghen lời, một lát mới giải thích: “Chính là nhân ngư.”

“Vậy vẫn là cá!” Tiểu Lục Minh rất hưng phấn.

Giao nhân Vương: “.....” Hần đã nín hần ghét nhất nhân loại!

Giao nhân Vương lừ gạt tiểu Lục Minh: “Giao nhân Vương cực kỳ lợi hại!”

“Còn lợi hại hơn nguyên soái sao?”

“Đương nhiên.” Giao nhân Vương hừ lạnh.

“Vậy người có thể giúp ta che chắn hương vị đáng ghét này hay không?”

Vì vậy sau một khúc ca, tiểu Lục Minh thiếp đi, nguyên soái vừa từ chức đến muốn dở khóc dở cười nhìn một màn này, sau khi đưa cậu bé đến bờ biển, nguyên soái thấy một cậu bé tóc đen vành mắt đỏ hoe cứu tiểu Lục Minh về.

Từ nay về sau, tiểu Lục Minh tràn ngập hứng thú với hải dương, mà Lệ Trạch cũng vì sự kiện kia không bao giờ... Cho phép Lục Minh tới gần biển sâu nữa. VƯƠNG HẬU Nguyên soái tiền nhiệm là đồ tham ăn, khi đó anh còn chưa phải là nguyên soái, chỉ là thống soái tối cao trú quân đông nam.

Dựa núi ăn núi, ven biển ăn biển. Cho nên anh quyết định khai thác tất cả mỹ thực biển cả.

Cho đến một ngày, anh câu được một con cá.

“Ta không phải cá!”

“Cậu có biết nên ăn cậu như thế nào không?”

Tiểu giao nhân liền nhe răng trợn mắt với nguyên soái, rất hung dữ.

Nguyên soái luôn có kiên trì với mỹ thực: “Cậu không phải cá, vậy cậu là gì?”

“Ta là giao nhân!”

“Cậu xem, đọc chữ một nửa, nói rõ cậu vẫn là cá.”

Tiểu giao nhân: “.....” Là... Là như vậy sao?

...

Nguyên soái nuôi tiểu giao nhân trong bồn tắm, đưa nước biển vào.

Mỗi ngày cho hắn từng chậu hải sản.

“Tại sao anh lại tốt với ta như vậy?” Tiểu giao nhân liếm liếm ngón tay.

Nguyên soái mỉm cười: “Nuôi lớn ăn mới ngon.”

Tiểu giao nhân: “.....” Nhân loại thật đáng ghét, ghét nhất Alpha nhân loại!

...

Nguyên soái là một Omega lớn tuổi, kết quả có một Omega to gan lại trực tiếp tới cửa cầu ái.

Nguyên soái khó xử, cũng không thể nói với Omega người ta, cô nhìn qua ăn không ngon đi?

“Hắn là Alpha của ta.”

Omega kia nhìn thiếu niên xinh đẹp từ phòng tắm nguyên soái đi ra, trong nháy mắt đông cứng.

“Tôi thực sự là... Xem lầm người... Anh lại dụ dỗ Omega vị thành niên!”

Nguyên soái nhìn tiểu thư Omega tông cửa xông ra, dở khóc dở cười kéo tay đang vòng quanh hông mình: “Sao đột nhiên biến hóa? Lực lượng khôi phục?”

Trả lời chính là tiểu giao nhân té xỉu trong lòng anh.

Nguyên soái thở dài, ôm tiểu giao nhân vào bồn tắm, thật là, yếu còn ra gió.

...

Tiểu giao nhân quần quýt lấy nguyên soái cùng tắm, cổ tình người ta còn phi thường nói đến quang minh chính đại: “Anh nuôi mèo nuôi chó phải tắm cho nó, vì sao anh nuôi giao nhân cũng không giúp hắn tắm? Không chịu trách nhiệm.”

Nguyên soái · chịu trách nhiệm suy nghĩ một chút: “Ta tắm cho em.”

“Không được.” Tiểu giao nhân không vui: “Ta là anh nuôi, anh cũng là ta nuôi, cho nên ta cũng phải giúp anh tắm.”

Nguyên soái nghĩ nếu có cơ hội đến giao nhân tộc, anh nhất định phải biết giao nhân học logic học như thế nào.

Cùng tắm thường sẽ phát sinh ngoài ý muốn, nói ví dụ như nguyên soái bị đuôi cá của tiểu giao nhân đẩy khỏi bồn tắm, tiểu giao nhân còn rất ủy khuất: “Vật gì khó ngủ như vậy?”

Nguyên soái không nói, chỉ dùng tay xoa xoa tóc tiểu giao nhân, trong mắt là thần sắc mà tiểu giao nhân nhìn không hiểu.

Đột nhiên tiểu giao nhân hoảng hồn, kéo nguyên soái: “Kỳ thực cũng không phải đặc biệt khó ngủ, ta... Ta có thể chịu đựng.”

Nguyên soái mặc kệ tiểu giao nhân có thích hương vị tiết dục tố hay không, chính là hung hăng cạy răng hắn ra, sau khi hôn xong, nguyên soái ôm lấy hắn: “Ta lật tất cả sách dạy nấu ăn, cũng không phát hiện phương pháp ăn giao nhân.”

Tiểu giao nhân nhanh chóng ngẩng đầu nhìn anh.

Nguyên soái hồ hững nói: “Ta thả em đi.”

...

Nguyên soái nằm trong bồn tắm lớn trống không thở dài một hơi, đây là mang thù đi, trước ngực của anh còn đeo một mảnh vảy cá xanh sẫm, đó là tiểu giao nhân rút xuống, bị anh nhặt được mang lên, nghĩ đến thần sắc tức giận của tiểu giao nhân, lúc này đầu lưỡi nguyên soái mơ hồ còn đau, loáng thoáng còn có thể nếm được mùi máu của giao nhân.

Thế nhưng biển rộng mới là quê hương của tiểu giao nhân, tựa như khi anh nhặt được tiểu giao nhân liền biết, đó không phải là ngoài ý muốn, giao nhân tộc náo động, tiểu giao nhân cho là mình giấu rất kỹ, thế nhưng quanh năm tiếp xúc Hải tộc làm sao anh sẽ không biết, tộc giao nhân, xanh sẫm là hoàng tộc, chỉ có giao nhân Vương một thân vảy xanh sẫm mang theo ánh vàng.

Tiểu vương tử giao nhân tộc tình nguyện ở lại trong bồn tắm của anh, anh không phải không đoán ra nguyên nhân. Trước khi tiểu giao nhân đề xuất đi tắm, thuộc hạ của tiểu giao nhân tìm đến. Nguyên soái xuyên thấu qua tinh thần lực nhìn tiểu giao nhân hạ lệnh, ánh mắt lạnh lùng giọng nói quả quyết, anh biết anh nên để giao nhân đi.

Nguyên soái nhìn công văn nhậm chức mà anh vẫn chậm chạp không chịu ký tên, cuối cùng vẫn phải ký tên vào.

...

“Nguyên soái.” Quân gia muốn nói lại thôi.

“Làm sao vậy?” Vừa kết thúc đàm phán với đế quốc, nguyên soái rất đau đầu, giao nhân tộc ở biển sâu cũng bắt đầu không an phận.

Cũng không biết tiểu giao nhân của anh...

“Cửa phòng tắm không mở được.”

“Cái gì?”

Quân gia chân đều run, nguyên soái nheo mắt, có chút ù ù cạc cạc, loại ám sát này thật đúng là không có ý kiến.

Cẩn thận đẩy cửa phòng tắm, quần gia nhìn cửa bọn họ mở thế nào cũng không ra lại được nguyên soái mở dễ dàng, trong lòng nhin không được sùng bái nói, lực lượng của nguyên soái lại cường đại hơn rồi.

Nguyên soái ngậy ngấn nhìn người trong bồn tắm.

Tiểu giao nhân đã biến thành giao nhân Vương, lắc lắc đuôi cá xanh sẫm hiện kim quang, liếm liếm ngón tay: “Ta đã trưởng thành, anh nghiên cứu ra phương pháp ăn giao nhân chưa?”

...

“Vì sao ta có thể hiểu các người nói chuyện?”

Giao nhân Vương bày trận trước mặt nguyên soái, nghe nói như thế hừ lạnh: “Uống máu giao nhân, anh chính là người của ta.”

Nguyên soái nhớ tới rất nhiều năm trước, tiểu giao nhân cắn nát đầu lưỡi của anh, máu hai người trộn lẫn một chỗ.

Binh tôm tướng cua: “.....” QAA Vương lại gạt người, rõ ràng chính là kết hôn a!!!

...

Giao nhân Vương nhào đến trước ngực nguyên soái đeo vảy cá xanh sẫm đã không còn ánh sáng: “Cái này không đẹp, ta hiện tại đẹp hơn.” Hấn hưng phấn vẩy vẩy đuôi.

Nguyên soái cười khế, rút vảy rất đau, anh luyến tiếc.

Binh tôm tướng cua: “.....” QAA Vương người không sợ trọc đuôi sao? Sau khi trưởng thành vẩy không thể tái sinh a!!!

...

Hai người cười híp mắt ký tên hiệp ước liên minh cùng giao nhân tộc ở biển sâu trọn đời hữu hảo.

“Anh từ chức, trở lại làm vương hậu của ta.”

Nguyên soái hôn một cái lên tai giao nhân Vương.

Tai bán trong suốt liền đỏ: “Anh... Anh làm Vương hậu của ta, ta mời anh mỗi ngày ăn giao nhân.”

“Ăn thế nào?” Tay nguyên soái không an phận.

Giao nhân Vương xấu hổ, rúc vào lòng nguyên soái không chịu đi ra, gửi tiết dục tố dễ chịu trên người anh, quả nhiên giành được vương vị này rất đáng giá.

Binh tôm tướng cua: “.....” QAA Thì ra câu chuyện tình yêu trầm bổng nhấp nhô của Vương và Vương hậu được lưu truyền trong giao nhân biển sâu đều là Vương biên tập gạt người!!!

...

Tất cả đều tốt đẹp, ngoại trừ một chút ngoài ý muốn...

“Em nói em thôi miên cảm giác tuyến thể của cậu bé kia?” Nguyên soái đỏ khốc đỏ cười: “Đối với Alpha mà nói, đó là thứ rất quan trọng.”

Giao nhân Vương tự biết đuối lý chớp chớp đôi mắt cảm thạch của mình: “Lỡ đâu sau này cậu nhóc cũng thích giao nhân thì làm sao?” Phải biết rằng đối với giao nhân, tiết dục tố của nhân loại cực kỳ khó gửi, chỉ có trở thành giao nhân Vương mới có thể ngăn chặn.

“Em ...”

Giao nhân Vương hừ lạnh, hấn mới không phải không hiểu chuyện như vậy, nếu khi cậu bé gặp được đối tượng thật sự ái mộ, có thể gửi thấy tiết dục tố của người kia.

4. Chương 4: Phiên Ngoại – Em Là Alpha Của Anh

TUẦN TRẮNG MẶT “Lần sau không cần tùy hứng như thế, đối với Alpha mà nói, đó là thứ rất quan trọng.”

“Hừ, khó ngửi.” Thời điểm hần còn là tiểu giao nhân cũng rất ghét hương vị trên người nguyên soái, đây là thứ trong gen rồi.

“Sao em không ghét ta?”

“Hừ.”

“Anh nói hương người kia.”

“Cái gì?”

“Ngày đó anh nói hương người bán bánh rán kia.” Nếu không hần làm sao sẽ xón xác trứng bầy rập Hải tộc. Nguyên soái rất bất đắc dĩ: “Ta chẳng qua là đói bụng.”

Giao nhân Vương: “....”

...

“Ngoan, thích ta không?”

“Không... Không thích anh thì ai thèm đi tranh cái vương vị kia a.” Trong giao nhân chỉ có giao nhân Vương mới có thể không bài xích tiết dục tổ nhân loại, cho nên tiểu giao nhân được cưng chiều từ bé vì cướp đoạt vương vị mà hung hăng lột rớt một thân vậy xinh đẹp.

Nguyên soái cười khẽ hân lên môi hần, tiểu giao nhân của anh luôn khẩu thị tâm phi như thế.

...

“Giao nhân tộc nói giúp chúng ta tiêu diệt Hải tộc phản loạn?”

“Lệ Trạch, sau khi chúng ta đến đó ký hiệp nghị đình chiến, cùng đi chơi đi.”

“Thiếu tướng, chúng ta cũng muốn đi.”

Lệ Trạch quét một vòng, một đám sĩ quan cao cấp nhao nhao.

Lệ Trạch cười lạnh: “Đi cũng có thể, ra sân huấn luyện đánh thắng ta là được.”

“Còn có em.” Lục Minh ôm vai hần, cười híp mắt nói.

Tính chiếm hữu của Alpha, toàn vũ trụ ai cũng biết, vậy nếu như là tính chiếm hữu của hai Alpha thì sao?

Xác chết quan quân khắp nơi: “....” Thiếu tướng, chúng ta thực sự không biết đây là tuần trăng mật của hai người a!!! QAQNHẶN Lệ Trạch trán nổi gân xanh, tay siết chặt.

“Tiên sinh, xin lỗi, ngài không thể vào, hôm nay ở chỗ chúng tôi là tiệc gia đình, tiệc độc thân tối mai mới tổ chức.”

“Ta có đối tượng.”

Người nọ nghi ngờ nhìn hần một chút, trên người không có tiết dục tổ Omega, chẳng lẽ là tìm một Beta?

“Mạo muội hỏi một chút, vợ ngài là Beta sao?”

Lệ Trạch không nhìn được nhú mày: “Không phải.” Tên ngu xuẩn Lục Minh kia chạy đâu rồi?

Chưa bao giờ bị cho đứng ngoài cổng, lúc này Lệ thiếu tướng chỉ có thể lúng túng đứng trước cửa, cố tình người nọ ngại vương bận, vút máy truyền tin ở khách sạn, dù sao thực sự có chuyện cũng sẽ thông báo cho Lệ Trạch. Nhưng lúc này người Lệ Trạch muốn tìm lại không thấy.

“A Trạch!” Lục Minh rất cao, hiện tại lại chen ở trong đám người vất vả đi về phía trước —

“Phiền nhường đường.”

“Ngại quá, ta có vợ rồi.”

“Không không không, ta có bạn nhảy, ngại mời người khác đi.”

Lục Minh khó khăn lắm chen qua đám người, dựa vào người Lệ Trạch thở hổn hển: “Sao người nhiều như vậy.”

Lệ Trạch không nói chuyện, Lục Minh ngẩng đầu kỳ quái nhìn Lệ Trạch, phát hiện Lệ Trạch đang dùng ánh mắt nhìn người chết để nhìn những người đó đang chiếm tiện nghi Alpha của mình.

“A Trạch, anh lại đánh dấu cho em đi, hương vị lại nhạt đi rồi.” Làm sao có thể đánh dấu Alpha vĩnh viễn, tiến sĩ còn đang nghiên cứu, có người nói đã có thành quả bước đầu, nên hai người cũng không để ý, thế nhưng tạm thời đánh dấu, duy nhất không tốt chính là tác dụng trong thời gian ngắn, hương vị lần trước Lệ Trạch lưu lại đã phai nhạt, cho nên mới có nhiều người đến gần anh như vậy.

Lục Minh tuy rằng rất ngốc, thế nhưng anh có ra đa của tiểu động vật, quả nhiên câu nói đầu tiên làm tiêu tan lửa giận của Lục Minh.

Lệ Trạch kéo Lục Minh tới góc phòng, môi lưỡi đặt trên mảnh da thịt nho nhỏ, cắn mạnh vào, tiết dục tổ ngọt ngào nở rộ trên đầu lưỡi hắn, khơi dậy dục chiếm dục không nhìn thấy trong lòng hắn, cắn từng chút từng chút, cho đến khi trên người Lục Minh nhiễm đầy hương vị của hắn.

Lục Minh bắt đầu là thần sắc mê ly mà hưởng vị loại khoái cảm khi bị hấp thụ và đánh dấu, nhưng khi Lệ Trạch tách khỏi anh thì, Lục Minh phát hiện tiểu huynh đệ nổi lên, mất mặt.

Lệ Trạch: “....”

Lục Minh: “....”

“Khụ...” Lệ Trạch nhin cười: “Đi thôi.”

Bọn họ đều là quân nhân ưu tú nhất có tự chủ tuyệt hảo, nhưng cái này cũng không bao gồm khi đi hưởng tuần trăng mật, một giờ sau, Lục Minh kéo Lệ Trạch một lần nữa xuất hiện trước cửa bữa tiệc.

Thủ vệ hoảng sợ nhìn hai Alpha trước mặt, trời ạ, đừng nói vợ Alpha kia chạy, cho nên bắt Alpha tới cho đủ quân số đi?!

Lệ Trạch không nhin được nghe thủ vệ dùng lý do khắp khiêng thoái thác, trên ngón tay đã bị một vật lạnh lẽo bao trùm.

Một đoạn từng chi, một đoạn Thử Vĩ Thảo, ở giữa khảm một viên kim cương đen.

Đó là dùng vật cứng rắn nhất hiện nay chế tạo, là giao nhân Vương bồi thường, đưa cho họ khoáng thạch dưới biển sâu, cũng không biết tiểu tử này lén giấu một khối.

Thủ vệ mở to hai mắt, cho nên... Alpha là có thể ở chung với nhau sao?

Lục Minh cười híp mắt ôm vai hắn: “Thích không?”

Lệ Trạch liếc anh, tại sao muốn hỏi cái vấn đề ngu ngốc này? Làm sao có thể không thích? Mím môi nói: “Xấu muốn chết.”

Lục Minh đối với chuyện này tập mãi thành quen, nửa oán giận nói: “Làm sao sẽ xấu, là em tự mình thiết kế! Chính là không bằng lão nhân làm nhẫn, ông ta cố tình nói có người đã đặt làm cái này.”

“Hơn nữa em còn gia tăng thêm tiết dục tổ tiến sĩ chiết xuất vào tài liệu, anh nghĩ xem? Có phải có hương vị của em không?”

Lệ Trạch chớp mắt, lấy một cái hộp từ trong ngực ra: “Người ta không lừa em.”

Hả?

Lục Minh ngốc ngốc nhìn trên tay nhiều thêm một chiếc nhẫn, thiết kế như vậy, chất liệu như vậy, ngoại trừ viên kim cương màu hổ phách ở giữa ra, bên trên còn có hương vị Lệ Trạch.

“Đây có tính là thần giao cách cảm không?”

“Em hoài nghi anh sao chép cơ mật cao cấp của tướng lĩnh quân đội bên em.”

Lúc này Lục Minh đang cười ngây ngô, bởi vì phát hiện bên trong nhẫn có khắc một câu, giống y như dòng chữ trong chiếc nhẫn anh đưa cho Lệ Trạch.

—— “Em là Alpha của anh.”CHÌA KHÓA Cuối cùng Lệ Trạch cũng biết cái gì là khóa sinh lý, khi bọn họ còn đi học, là mở chương trình học năm năm, nhưng nghỉ hè một năm kia, Lục Minh rơi xuống nước. Sau đó Lệ Trạch cùng anh nghỉ học tròn một năm.

Khóa sinh lý?

Hắn nghĩ hắn cũng không cần.

Hắn có Alpha của hắn, liền có chìa khóa giải mã gen của bản thân.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/lan-xem-mat-thu-101-cua-hai-vi-alpha-tien-sinh>